

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.10.2011
KOM(2011) 625 wersja ostateczna

2011/0280 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej

{SEC(2011) 1153}
{SEC(2011) 1154}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

We wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020 (wniosek w sprawie wieloletnich ram finansowych)¹ określono ramy budżetowe i główne kierunki wspólnej polityki rolnej (WPR). W oparciu o te ramy Komisja przedstawia pakiet rozporządzeń ustanawiających przepisy dotyczące realizacji WPR w latach 2014-2020 wraz z oceną skutków realizacji alternatywnych wariantów rozwoju tej polityki.

Obecne propozycje reform są oparte na komunikacie dotyczącym WPR do 2020 r.², w którym przedstawiono szeroki wybór wariantów strategicznych, których realizacja pozwoli zmierzyć się z przyszłymi wyzwaniem dla rolnictwa i obszarów wiejskich i wypełnić cele wyznaczone dla WPR, czyli: 1) cel rentownej produkcji żywności; 2) zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i działań w dziedzinie klimatu; oraz 3) zrównoważonego rozwoju terytorialnego. Od chwili przyjęcia komunikatu zaprezentowany w nim kierunek reform cieszy się szerokim poparciem zarówno wśród uczestników debaty międzyinstytucjonalnej³, jak i zainteresowanych podmiotów, z którymi przeprowadzono konsultacje w ramach oceny skutków.

Wspólną potrzebą, która wyłoniła się w trakcie tego procesu, jest potrzeba dbania o efektywność wykorzystania zasobów, aby móc osiągnąć w unijnym rolnictwie i na obszarach wiejskich inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu zgodnie ze strategią „Europa 2020”, z zachowaniem WPR opartej na dwóch filarach, w ramach których do osiągnięcia tych samych celów wykorzystuje się komplementarne środki. Filar I obejmuje płatności bezpośrednie i środki organizacji rynków, które zapewniają podstawowe wsparcie rocznych dochodów unijnych rolników, a także pomoc w przypadku szczególnych zakłóceń na rynku, filar II dotyczy zaś rozwoju obszarów wiejskich. W ramach II filaru państwa członkowskie sporządzają i współfinansują programy wieloletnie oparte na wspólnych ramach⁴.

Dzięki kolejnym reformom WPR rolnictwo stało się bardziej zorientowane na rynek, przy jednoczesnym zachowaniu wsparcia dochodów producentów, poprawiła się spójność wymogów w zakresie ochrony środowiska i zwiększyło poparcie dla polityki rozwoju obszarów wiejskich jako zintegrowanej metody rozwoju obszarów wiejskich w całej UE. Ten sam proces reform zwiększył jednak także oczekiwania co do lepszego rozdziału pomocy między państwami członkowskimi i w tych państwach, oraz dał początek wezwaniom do lepszego

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Budżet z perspektywy „Europy 2020”, COM(2011)500 wersja ostateczna z 29.6.2011.

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „WPR do 2020 r.: sprostac wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi” COM(2010)672 wersja ostateczna z 18.11.2010

³ Zob. w szczególności rezolucję Parlamentu Europejskiego z 23 czerwca 2011 r., 2011/2015(INI) oraz konkluzje Prezydencji z 18.3.2011.

⁴ Obowiązujące obecnie ramy legislacyjne obejmują rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (płatności bezpośrednie), rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 (instrumenty rynkowe), rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (rozwój obszarów wiejskich) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 (finansowanie).

ukierunkowania środków służących rozwiązaniu problemów ochrony środowiska i skuteczniejszego przeciwdziałania większej niestabilności rynku.

Poprzednie reformy służyły głównie rozwiązaniu problemów wewnętrznych UE, obejmujących znaczne nadwyżki produkcji i zagrożenia związane z bezpieczeństwem żywności. Reformy te przyniosły korzyści zarówno w samej UE, jak i na arenie międzynarodowej. Większość dzisiejszych problemów wywołanych jest jednak przez czynniki zewnętrzne wobec rolnictwa, a zatem wymagają szerszej zakrojonych środków politycznych.

Przewiduje się, że nasilą się negatywne skutki dla dochodów z działalności rolniczej, gdyż rolnicy stoją w obliczu większej liczby zagrożeń, spadku wydajności i obniżenia marż ze względu na rosnące ceny środków produkcji. Istnieje zatem potrzeba utrzymania wsparcia dochodów i zwiększenia skuteczności instrumentów służących do zwalczania zagrożeń i reagowania w sytuacjach kryzysowych. Silne rolnictwo ma kluczowe znaczenie dla europejskiego przemysłu spożywczego i światowego bezpieczeństwa żywnościowego.

Jednocześnie wzywa się podmioty działające w rolnictwie i na obszarach wiejskich do nasilenia wysiłków na rzecz realizacji ambitnych celów związanych ze zmianą klimatu i energetyką oraz strategii dotyczącej różnorodności biologicznej stanowiących część strategii „Europa 2020”. Konieczne będzie udzielanie pomocy rolnikom i leśnikom, na których w głównej mierze spoczywa odpowiedzialność za gospodarowanie gruntami, z przeznaczeniem na przyjmowanie i utrzymywanie przez nich systemów i praktyk rolnych szczególnie sprzyjających realizacji celów w zakresie ochrony środowiska i klimatu, ponieważ ceny rynkowe nie obejmują zapewniania tych dóbr publicznych. Będzie to także konieczne do jak najlepszego wykorzystania zróżnicowanego potencjału obszarów wiejskich, a zatem przyczyni się do osiągnięcia wzrostu służącego włączeniu społecznemu i spójności społecznej.

Omawiana reforma przyspiesza proces integracji wymogów związanych ze środowiskiem. Po raz pierwszy wprowadza ona do pierwszego filaru WPR silny element ekologizacji, dzięki czemu wszyscy rolnicy w UE, którzy otrzymują wsparcie, będą musieli spełniać dodatkowe warunki poza wymogami zasady wzajemnej zgodności, a w ramach normalnej działalności będą zapewniać korzyści dla klimatu i środowiska. Trzydzieści procent płatności bezpośrednich będzie od teraz związanych z ekologizacją, a za pośrednictwem tych płatności zagwarantuje się, że wszystkie gospodarstwa rolne będą zapewniać korzyści dla klimatu i środowiska dzięki retencji dwutlenku węgla w glebie, siedliskom na zbiorowiskach trawiastych związanych z trwałymi użytkami zielonymi, zapewnianiu wody i ochronie siedlisk poprzez ustanawianie obszarów proekologicznych i poprawę odporności gleby i ekosystemów za pomocą dywersyfikacji upraw. Działania te wzmocnią możliwości gruntów i naturalnych ekosystemów w zakresie realizacji najważniejszych celów UE dotyczących różnorodności biologicznej i adaptacji do zmiany klimatu. Zasada wzajemnej zgodności nadal będzie podstawą płatności bezpośrednich i zostanie dodatkowo ukierunkowana na ochronę terenów podmokłych i gleb bogatych w dwutlenek węgla, a jednocześnie zostanie uspołniona, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne. Komisja dąży do objęcia ramowych dyrektyw wodnych zakresem zasady wzajemnej zgodności, z jednoznacznym określeniem obowiązków rolników, po pełnym wdrożeniu dyrektyw przez wszystkie państwa członkowskie. Również w ramach rozwoju obszarów wiejskich cele związane ze zrównoważonym zarządzaniem zasobami naturalnymi i z działaniami w dziedzinie klimatu zostały potraktowane priorytetowo poprzez ukierunkowanie na odbudowę, zachowanie i poprawę stanu ekosystemów, a także propagowanie efektywnego gospodarowania zasobami oraz rolnictwa

niskoemisyjnego i odpornego na skutki zmiany klimatu. Rozwój obszarów wiejskich umożliwi dokonanie znaczącego wkładu na rzecz zakończenia wdrażania sieci „Natura 2000” jak i ramowych dyrektyw wodnych, jak również na rzecz realizacji strategii UE dotyczącej różnorodności biologicznej do 2020 r.

Przyszła WPR nie będzie zatem polityką, która służy jedynie potrzebom niewielkiej, choć bardzo ważnej części unijnej gospodarki, ale polityką o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa żywnościowego, środowiska naturalnego i równowagi terytorialnej. Z prowadzenia takiej prawdziwie wspólnej polityki, która w najbardziej efektywny sposób wykorzystuje ograniczone środki budżetowe na utrzymanie zrównoważonego rolnictwa w całej UE, płynie unijna wartość dodana. Tak prowadzona polityka pozwala rozwiązywać istotne problemy wykraczające poza granice jednego kraju, takie jak zmiana klimatu, zwiększając solidarność między państwami członkowskimi, a jednocześnie umożliwiając elastyczność we wdrażaniu, aby dostosować rozwiązania do lokalnych potrzeb.

W ogólnych założeniach wniosku w sprawie wieloletnich ram finansowych przewidziano, że WPR ma zachować swoją dwufilarową strukturę, przy czym kwota budżetu dla każdego filara powinna zostać utrzymana w wartościach nominalnych na poziomie z 2013 r., z wyraźnym ukierunkowaniem na osiąganie wyników w odniesieniu do głównych priorytetów UE. Płatności bezpośrednie powinny być przeznaczone na wspieranie zrównoważonej produkcji dzięki przyznaniu 30 % finansowania z budżetu na obowiązkowe środki korzystne dla klimatu i środowiska. Poziomy płatności powinny stopniowo zostać zrównane, a płatności dla beneficjentów korzystających ze znaczących kwot pomocy stopniowo ograniczone. Wspólne ramy strategiczne powinny obejmować rozwój obszarów wiejskich, a także inne unijne fundusze podlegające zarządzaniu dzielonemu, które powinny zostać jeszcze bardziej ukierunkowane na rezultaty i podlegać bardziej przejrzystym ulepszonym zasadom dotyczącym warunków *ex ante*. Wreszcie finansowanie WPR w zakresie środków wspierania rynków powinno zostać zwiększone z użyciem dwóch instrumentów spoza wieloletnich ram finansowych: 1) rezerwy na wypadek sytuacji kryzysowych oraz 2) Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w rozszerzonym zakresie.

Główne elementy ram legislacyjnych WPR na lata 2014-2020, uwzględniające powyższe kwestie, zawarte są w następujących rozporządzeniach:

- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej („rozporządzenie w sprawie płatności bezpośrednich”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) („rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich”);
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej („rozporządzenie horyzontalne”);

- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady określającego środki dotyczące ustalania niektórych dopłat, refundacji i cen związanych z jednolitą wspólną organizacją rynków produktów rolnych;
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 w zakresie stosowania płatności bezpośrednich dla rolników w odniesieniu do roku 2013;
- we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych oraz wsparcia dla plantatorów winorośli.

Rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich opiera się na wniosku przedstawionym przez Komisję w dniu 6 października 2011 r., w którym określono wspólne zasady dotyczące wszystkich funduszy we wspólnych ramach strategicznych⁵. W późniejszym terminie przygotowane zostanie rozporządzenie w sprawie programu dostaw żywności dla osób najbardziej potrzebujących, który obecnie ujęty jest w innym dziale budżetu wieloletnich ram finansowych.

Ponadto w trakcie przygotowywania są nowe przepisy dotyczące publikowania informacji o beneficjentach, które uwzględniają zastrzeżenia zgłoszone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w celu znalezienia najodpowiedniejszego sposobu pogodzenia prawa beneficjentów do ochrony ich danych osobowych z zasadą przejrzystości.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Ocena skutków służy ocenie i porównaniu skutków trzech alternatywnych scenariuszy działania w oparciu o ocenę bieżącej strategii politycznej i analizę przyszłych wyzwań i potrzeb. Stanowi ona wynik długiego procesu, kierowanego przez zespół przedstawicieli różnych służb, zapoczątkowanego w kwietniu 2010 r., w ramach którego przeprowadzono szeroko zakrojoną analizę ilościową i jakościową, obejmującą określenie scenariusza wyjściowego w postaci średniookresowych prognoz dla rynków rolnych i dochodów do 2020 r. i modelowanie skutków różnych scenariuszy strategicznych dla sytuacji ekonomicznej sektora rolnictwa.

Ocena skutków obejmuje następujące trzy warianty: 1) wariant dostosowania, w którym kontynuowana jest obecna strategia polityczna jednocześnie z działaniami służącymi zajęciu się jej najsłabszymi stronami takimi jak kwestia podziału płatności bezpośrednich; 2) wariant integracji, który zakłada znaczące zmiany w strategii w postaci lepszego ukierunkowania i ekologizacji płatności bezpośrednich dla rolników i bardziej strategicznego ukierunkowania polityki rozwoju obszarów wiejskich, tak by była lepiej skoordynowana z politykami unijnymi w innych dziedzinach, przy czym wariant ten przewiduje także rozszerzenie zakresu

⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006, COM(2011)615 z 6.10.2011.

podstawy prawnej, aby w większym zakresie objąć współpracę producentów; oraz 3) scenariusz zmiany ukierunkowania, w ramach którego polityka zostaje ukierunkowana wyłącznie na środowisko ze stopniowym wycofywaniem płatności bezpośrednich, przy założeniu, że zdolność produkcyjna może zostać utrzymana bez płatności i że inne środki polityczne mogą służyć spełnieniu społeczno-ekonomicznych potrzeb obszarów wiejskich.

W kontekście kryzysu gospodarczego i jego negatywnego wpływu na finanse publiczne, w związku z którym UE przyjęła strategię „Europa 2020” oraz wniosek określający wieloletnie ramy finansowe, w ramach każdego z tych trzech wariantów przywiązuje się wagę do innego z trzech strategicznych celów przyszłej WPR, która służy temu, by rolnictwo stało się bardziej konkurencyjne i zrównoważone, a obszary wiejskie tętniły życiem. W celu lepszego dostosowania do strategii „Europa 2020”, zwłaszcza pod względem efektywności wykorzystania zasobów, coraz istotniejsze będzie zwiększenie wydajności rolnictwa przez wykorzystanie badań, transferu wiedzy i wspieranie współpracy oraz innowacyjności (w tym za pośrednictwem europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa). Choć polityka rolna nie jest już realizowana w otoczeniu regulacyjnym prowadzącym do zakłóceń rynku, przewiduje się, że dalsza liberalizacja handlu, w szczególności w kontekście dłuhańskiej agendy rozwoju czy umowy o wolnym handlu z Mercosur, będzie źródłem dodatkowego negatywnego wpływu na ten sektor.

Trzy warianty strategiczne zostały opracowane z uwzględnieniem preferencji wyrażonych w konsultacjach, które zostały przeprowadzone w ramach oceny skutków. Zainteresowane podmioty zostały zaproszone do przedstawienia swoich poglądów między 23 listopada 2010 r. a 25 stycznia 2011 r., a w dniu 12 stycznia 2011 r. zorganizowano posiedzenie komitetu doradczego. Poniżej podsumowano najważniejsze wnioski⁶:

- Między zainteresowanymi stronami panuje zgoda co do tego, że do zmierzenia się z wyzwaniami w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i rozwoju terytorialnego potrzeba silnej WPR opartej na strukturze dwóch filarów.
- Większość respondentów jest zdania, że WPR powinna odgrywać rolę w stabilizowaniu rynków i cen.
- Zainteresowane podmioty mają różne poglądy dotyczące ukierunkowania wsparcia (a zwłaszcza redystrybucji wsparcia bezpośredniego i ograniczania płatności).
- Panuje zgoda co do tego, że obydwa filary mogą istotnie posłużyć do realizacji działań służących do walki ze zmianą klimatu i zwiększenia efektywności środowiskowej dla dobra unijnego społeczeństwa. Podczas gdy wielu rolników uważa, że płatności I filara są już dobrze wykorzystywane, w przekonaniu opinii publicznej mogą one być wykorzystywane bardziej efektywnie.
- Respondenci pragną, by wszystkie części UE, w tym obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania, stały się miejscem przyszłego wzrostu i rozwoju.
- Wielu respondentów podkreślało potrzebę integracji WPR z polityką w innych dziedzinach, takich jak: ochrona środowiska, zdrowie, handel i rozwój.

⁶ Zob. załącznik nr 9 do oceny skutków, w którym zawarto przegląd 517 otrzymanych opinii.

- Postrzegają oni innowacyjność, rozwój konkurencyjnych przedsiębiorstw i dostarczanie dóbr publicznych obywatelom UE jako sposoby dostosowania WPR do strategii „Europa 2020”.

Ocena skutków obejmuje zatem porównanie trzech wariantów strategicznych:

W ramach wariantu zmiany ukierunkowania zostałyby przyspieszone dostosowanie strukturalne w sektorze rolnym oraz nastąpiłoby przesunięcie produkcji w stronę obszarów najbardziej efektywnych pod względem kosztów i najrentowniejszych sektorów. Znacząco zwiększono by finansowanie ochrony środowiska, przy jednoczesnym narażeniu sektora na większe ryzyko ze względu na ograniczony zakres interwencji rynkowej. Ponadto wariant ten wiązałby się z wysokimi kosztami społecznymi i szkodą dla środowiska, ponieważ mniej konkurencyjne obszary doświadczyłyby znacznej utraty dochodu, a jako że w ramach polityki utracono by możliwość oddziaływania poprzez płatności bezpośrednie powiązane z wymogami wzajemnej zgodności, nastąpiłaby degradacja środowiska.

W przeciwieństwie do powyższego, wariant zakładający dostosowanie pozwoliłby najlepiej zachować ciągłość polityki przy wprowadzeniu ograniczonych, ale wymiernych udoskonaleń zarówno w konkurencyjności rolnictwa, jak i w efektywności środowiskowej. Panują jednak poważne wątpliwości co do tego, czy wariant ten pozwoliłby odpowiednio sprostać przyszłym wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i środowiskiem, które w długoterminowej perspektywie także warunkują zrównoważenie rolnictwa.

Scenariusz integracji jest nowatorski ze względu na lepsze ukierunkowanie i ekologizację płatności bezpośrednich. Analiza wskazuje na to, że ekologizacja jest możliwa rozsądnym kosztem z punktu widzenia rolników, choć nie da się całkowicie uniknąć obciążenia administracyjnego. Wariant ten mógłby stać się nowym bodźcem do rozwoju obszarów wiejskich pod warunkiem, że nowe możliwości zostaną skutecznie wykorzystane przez państwa członkowskie i regiony oraz że oparcie się na wspólnych ramach strategicznych z innymi unijnymi funduszami nie osłabi efektu synergii z I filarem ani nie odbierze szczególnych możliwości związanych z rozwojem na obszarach wiejskich. Jeśli osiągnięta zostałaby właściwa równowaga, taki scenariusz najlepiej posłużyłby osiągnięciu celu długoterminowego zrównoważonego rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich.

W związku z tym ocena skutków zawiera podsumowanie, że scenariusz integracji pozwala na zachowanie największej równowagi w stopniowym dostosowywaniu WPR do strategicznych celów UE i w realizacji różnych przepisów wniosków ustawodawczych. Niezbędne będzie także opracowanie zasad oceny, by mierzyć wyniki WPR w odniesieniu do wspólnego zestawu wskaźników powiązanych ze strategicznymi celami.

W tym procesie istotnym założeniem było uproszczenie, które powinno być osiągnięte na wiele sposobów, w tym przez udoskonalenie przepisów dotyczących wzajemnej zgodności i instrumentów rynkowych lub przez zaprojektowanie programu dla drobnych producentów rolnych. Ponadto ekologizacja płatności bezpośrednich powinna być zaplanowana w taki sposób, by zminimalizować obciążenie dla administracji, w tym koszty inspekcji.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Proponuje się utrzymanie obecnej struktury WPR opartej na dwóch filarach, w ramach której obowiązkowe środki powszechnego stosowania do corocznego wdrażania w ramach I filara byłyby uzupełnione lepiej dostosowanymi do uwarunkowań krajowych i regionalnych

dobrowolnymi środkami w ramach programów wieloletnich II filara. Nowa koncepcja płatności bezpośrednich ma na celu lepsze wykorzystanie efektu synergii z II filarem, którego środki są z kolei umieszczone we wspólnych ramach strategicznych, by można było lepiej je skoordynować ze środkami funduszy w ramach zarządzania dzielonego.

Ponadto zostaje także zachowana obecna struktura czterech podstawowych instrumentów prawnych, przy czym zostaje rozszerzony zakres rozporządzenia finansowego, by ująć wspólne przepisy w jeden dokument zwany obecnie rozporządzeniem horyzontalnym.

Wnioski są zgodne z zasadą pomocniczości. WPR jest prawdziwie wspólną polityką: jest to obszar, w którym zarządzanie dzielone jest między UE a państwa członkowskie i jest prowadzone na szczeblu unijnym dla utrzymania zrównoważonego i zróżnicowanego rolnictwa w całej UE, objęcia istotnych kwestii wykraczających poza granice państw, takich jak zmiana klimatu, oraz dla zwiększenia solidarności między państwami członkowskimi. Ze względu na znaczenie przyszłych wyzwań dla bezpieczeństwa żywnościowego, środowiska i równowagi terytorialnej, WPR pozostaje polityką o strategicznym znaczeniu dla skutecznego podejmowania strategicznych wyzwań i najbardziej efektywnego wykorzystania środków budżetowych. Ponadto proponuje się utrzymanie obecnej struktury instrumentów w obydwu filarach, w ramach której państwa członkowskie miałyby większą swobodę w dostosowaniu rozwiązań do lokalnych uwarunkowań oraz w dofinansowaniu środków II filara. W ramach II filara udostępnia się także narzędzia takie jak europejskie partnerstwo innowacyjne i instrumenty zarządzania ryzykiem. Jednocześnie wspólna polityka rolna zostanie lepiej dostosowana do strategii „Europa 2020” (w tym przez umieszczenie jej we wspólnych ramach z innymi funduszami UE) oraz usprawniona i uproszczona. Wreszcie analiza przeprowadzona w ramach oceny skutków jasno ukazuje koszt braku działania pod względem negatywnych konsekwencji dla gospodarki, środowiska i społeczeństwa.

W rozporządzeniu dotyczącym płatności bezpośrednich ustanawia się wspólne zasady dla systemu płatności podstawowych oraz powiązanych płatności. W oparciu o reformę z 2003 r. oraz ocenę stanu WPR z 2008 r., w związku z którą oddzielono płatności bezpośrednie od produkcji i objęto je wymogami wzajemnej zgodności, w niniejszym rozporządzeniu dąży się do lepszego ukierunkowania wsparcia dla niektórych działań, obszarów lub beneficjentów, jak również przygotowania podstaw do ujednoczenia wysokości wsparcia w państwach członkowskich i między nimi. W rozporządzeniu zawarto również sekcję dotyczącą wsparcia powiązanego z produkcją.

Od 2014 r. wspólny w całej UE system płatności bezpośrednich zastąpi system płatności jednolitych oraz system jednolitej płatności obszarowej. System będzie działał na podstawie uprawnień do płatności przyznawanych na szczeblu krajowym lub regionalnym wszystkim rolnikom zgodnie z kwalifikującymi się hektarami w pierwszym roku składania wniosków. W ten sposób model regionalny, który obecnie jest dobrowolny, zostanie upowszechniony, co również pozwoli objąć systemem wszystkie grunty rolne. Przepisy dotyczące zarządzania uprawnieniami i rezerwą krajową zasadniczo pokrywają się z obowiązującymi obecnie przepisami.

W celu bardziej sprawiedliwego rozdziału wsparcia wartość uprawnień powinna zmierzać do jednakowej wartości na szczeblu krajowym lub regionalnym. Proces ten wprowadza się stopniowo, aby uniknąć znaczących zakłóceń.

Jedną z ważnych kwestii jest poprawa ogólnych efektów działalności środowiskowej WPR poprzez ekologizację płatności bezpośrednich dzięki określonym praktykom rolniczym

korzystnym dla klimatu i środowiska, których wszyscy rolnicy będą musieli przestrzegać i które wykraczają poza zasadę wzajemnej zgodności i stanowią podstawę dla środków filaru II.

Zdefiniowanie rolnika czynnego zawodowo dodatkowo zwiększa ukierunkowanie na rolników faktycznie prowadzących działalność rolniczą, a zarazem uzasadnia konieczność przyznawania wsparcia. Ponadto przewidziano stopniowe zmniejszanie i ograniczenie wsparcia dla dużych beneficjentów, z odpowiednim uwzględnieniem zatrudnienia.

Ustanowiono następujące płatności:

- płatność (30 % rocznego pułapu krajowego) dla rolników stosujących praktyki rolne korzystne dla klimatu i środowiska: dywersyfikację upraw, utrzymywanie trwałych użytków zielonych i obszarów proekologicznych. Rolnictwo ekologiczne automatycznie korzysta z tej płatności, natomiast rolnicy na obszarach sieci „Natura 2000” będą musieli spełnić odpowiednie wymogi w stopniu, w jakim są one zgodne z prawodawstwem dotyczącym sieci „Natura 2000”.
- dobrowolną płatność (do 5 % rocznego pułapu krajowego) dla rolników na obszarach o szczególnych ograniczeniach naturalnych (obszary wyodrębnione w taki sam sposób jak na potrzeby rozwoju obszarów wiejskich); płatność ma związek z uznaniem konieczności wsparcia dochodów, aby zachować rolnictwo na obszarach o szczególnych ograniczeniach naturalnych, i uzupełnia istniejące wsparcie w ramach rozwoju obszarów wiejskich;
- płatność (do 2 % rocznego pułapu krajowego) dla młodych rolników rozpoczynających działalność rolniczą, którą to płatność można uzupełnić pomocą na podjęcie działalności w ramach rozwoju obszarów wiejskich.

Jednocześnie w rozporządzeniu ustanowiono uproszczony system dla drobnych producentów rolnych (do 10 % rocznego pułapu krajowego), którzy mogą w jego ramach otrzymywać płatność ryczałtową zastępującą wszystkie płatności bezpośrednie; system zapewni uproszczenie administracyjne oraz złagodzenie obowiązków dla drobnych producentów rolnych, związanych z ekologizacją, zasadą wzajemnej zgodności i kontrolami.

Ustanowiono system dobrowolnego wsparcia powiązane z produkcją dla określonych typów rolniczych lub określonych systemów rolnych, w których występują pewne trudności i które mają szczególne znaczenie ze względów gospodarczych lub społecznych; przewidziane wsparcie jest niezbędne dla utrzymania aktualnych poziomów produkcji (do 5 % rocznego pułapu krajowego z możliwością przekroczenia tej wartości w szczególnych przypadkach).

Ponadto w rozporządzeniu utrzymano możliwość przyznawania uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich w Bułgarii i Rumunii oraz uwzględniono płatność specyficzną w odniesieniu do bawełny.

Pod względem uproszczenia nowy system płatności bezpośrednich będzie opierał się na jednym rodzaju uprawnień do płatności i uprości zasady przekazywania, przez co uprości zarządzanie systemem; harmonizacja przepisów dotyczących płatności powiązanych z produkcją w ramach jednej pozycji sprawi, że ramy prawne będą bardziej przyjazne dla użytkownika, a system dla drobnych producentów rolnych, obejmujący uproszczone wymogi i procedury, ograniczy biurokrację dla tej grupy rolników i zwiększy ich konkurencyjność.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek w sprawie wieloletnich ram finansowych zawiera przepis stanowiący, że znaczna część unijnego budżetu powinna nadal być przeznaczana na rolnictwo, które jest wspólną polityką o strategicznym znaczeniu. Zatem proponuje się skoncentrowanie WPR na jej najważniejszych działaniach i przeznaczenie 317,2 mld euro, według cen bieżących, na I filar oraz 101,2 mld euro na II filar na okres 2014-2020.

Finansowanie I i II filara uzupełnione jest dodatkową kwotą 17,1 mld euro, na którą składa się 5,1 mld euro na badania i innowacyjność, 2,5 mld euro na bezpieczeństwo żywności oraz 2,8 mld euro na pomoc żywnościową dla osób najbardziej potrzebujących, ujętą w innych działach wieloletnich ram finansowych, a także 3,9 mld euro w nowej rezerwie przeznaczonej na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym oraz do 2,8 mld euro w Europejskim Funduszu Dostosowania do Globalizacji spoza wieloletnich ram finansowych, co stanowi razem całkowity budżet w wysokości 435,6 mld euro na okres 2014-2020.

Odnosnie do podziału wsparcia między państwa członkowskie, proponuje się, by wszystkim państwom członkowskim, w których płatności bezpośrednie wynoszą mniej niż 90 % unijnej średniej, zmniejszono różnicę wysokości wsparcia o jedną trzecią. Krajowe pułapy w rozporządzeniu w sprawie płatności bezpośrednich przeliczono w oparciu o powyższą zasadę.

Podział wsparcia na rozwój obszarów wiejskich oparty jest na obiektywnych kryteriach powiązanych z celami strategicznymi z uwzględnieniem obecnie obowiązującego podziału. Podobnie jak obecnie, regiony słabiej rozwinięte powinny nadal korzystać z wyższych stawek dofinansowania, co ma dotyczyć także niektórych środków takich jak: transfer wiedzy, grupy producentów, współpraca oraz Leader.

Wprowadzono pewną elastyczność pod względem przenoszenia środków pieniężnych między filarami (do 5% płatności bezpośrednich): z I filaru do II filaru, w celu umożliwienia państwom członkowskim wzmocnienia ich polityki rozwoju obszarów wiejskich, oraz z II filaru do I filaru - w przypadku tych państw członkowskich, w których płatności bezpośrednie wynoszą mniej niż 90% unijnej średniej.

Szczegóły finansowego wpływu wniosków w sprawie reformy WPR określa sprawozdanie finansowe stanowiące załącznik do wniosków ustawodawczych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu z 1979 r., w szczególności dołączony do niego protokół nr 4 ust. 6 dotyczący bawełny,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej⁷,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁹,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych¹⁰,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi”¹¹ przedstawiono potencjalne wyzwania, cele i kierunki wspólnej polityki rolnej (WPR) po 2013 r. W świetle debaty dotyczącej wspomnianego komunikatu należy przeprowadzić reformę WPR, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. Reforma powinna objąć wszystkie główne instrumenty WPR, w tym rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr

⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹¹ COM(2010) 672 wersja ostateczna z 18.11.2010.

378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003¹². Ze względu na zakres reformy należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 73/2009 i zastąpić je nowym aktem prawnym. Ponadto reforma powinna – w największym możliwym stopniu – spowodować uproszczenie przepisów.

- (2) Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać wszystkie podstawowe elementy dotyczące wypłacania rolnikom wsparcia unijnego oraz powinno określać kryteria i warunki dostępu do tych płatności, które są nierozzerwalnie związane ze wspomnianymi podstawowymi elementami.
- (3) Należy jasno określić, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [...] z dnia ... r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej¹³ [rozporządzenie w sprawie horyzontalnych aspektów WPR: HZR] oraz przepisy przyjęte na jego podstawie powinny mieć zastosowanie do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu. Z uwagi na spójność z innymi instrumentami prawnymi związanymi z WPR niektóre przepisy określone w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 zawarto teraz w rozporządzeniu (UE) nr [...] [HZR], w szczególności przepisy zapewniające zgodność z obowiązkami określonymi w przepisach dotyczących płatności bezpośrednich, w tym kontrole i stosowanie środków administracyjnych i kar administracyjnych w przypadku braku zgodności, przepisy związane z zasadą wzajemnej zgodności takie jak wymogi podstawowe w zakresie zarządzania, zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, monitorowanie i ocena odpowiednich środków oraz przepisy dotyczące odzyskiwania nienależnych płatności.
- (4) Aby uzupełnić lub zmienić niektóre elementy inne niż istotne w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym konsultacje z ekspertami. W trakcie przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zagwarantować jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (5) Aby zapewnić jednakowe warunki wykonania niniejszego rozporządzenia i zapobiec nieuczciwej konkurencji lub dyskryminacji wśród rolników, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: ustalania rocznego pułapu krajowego dla systemu płatności podstawowych; przyjmowania przepisów dotyczących wniosków o przydział uprawnień do płatności; przyjmowania środków dotyczących zwrotu nieaktywowanych uprawnień do płatności do rezerwy krajowej; przyjmowania wymogów związanych z powiadamianiem organów krajowych o przekazaniu uprawnień do płatności oraz terminami, w których należy dokonać takiego powiadomienia; określania pułapu rocznego dla płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska; określania pułapu rocznego dla płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych; określania pułapu rocznego dla płatności dla młodych rolników; określania pułapów rocznych dla płatności dla dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją; przyjmowania przepisów dotyczących procedury oceny i zatwierdzania decyzji w ramach dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją; przyjmowania przepisów dotyczących procedury

¹² Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

¹³ Dz.U. L

wydawania zezwoleń producentom oraz powiadamiania producentów, związanej z zatwierdzaniem gruntów i odmian do celów płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny; przyjmowania przepisów dotyczących obliczania zmniejszenia kwoty płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny; przyjmowania przepisów dotyczących ogólnych wymogów w zakresie powiadamiania. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁴.

- (6) Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w odpowiednio uzasadnionych przypadkach związanych z wyjątkowymi środkami zarządzania, których celem jest rozwiązanie pilnych i nieprzewidzianych problemów w jednym z państw członkowskich lub większej ich liczbie – wymagają tego szczególnie pilne potrzeby.
- (7) Biorąc pod uwagę powiązania między niniejszym rozporządzeniem a innymi instrumentami WPR, rozbieżności między różnymi obszarami wiejskimi oraz ograniczone zasoby finansowe w państwach członkowskich rozszerzonej Unii, cele niniejszego rozporządzenia można skuteczniej zrealizować na szczeblu Unii dzięki wieloletniej gwarancji finansowania unijnego i poprzez koncentrację na wyraźnie określonych priorytetach. Niniejsze rozporządzenie jest zatem zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Jako że zakres niniejszego rozporządzenia jest ograniczony do środków niezbędnych do realizacji jego celów, jest ono również zgodne z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 4 przedmiotowego Traktatu.
- (8) Aby uwzględnić nowe prawodawstwo dotyczące systemów wsparcia, które może zostać przyjęte po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu zmiany wykazu systemów wsparcia objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (9) Aby uwzględnić pewne nowe elementy i zagwarantować ochronę praw beneficjentów, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu określenia kolejnych definicji dotyczących dostępu do wsparcia na podstawie niniejszego rozporządzenia, ustanowienia ram, w których państwa członkowskie mają określić działania minimalne prowadzone na obszarach utrzymywanych naturalnie w stanie odpowiednim do wypasu lub uprawy, jak również w celu określenia kryteriów, jakie rolnicy muszą spełnić, aby uznano, że przestrzegali obowiązku utrzymywania powierzchni użytków rolnych w stanie odpowiednim do produkcji, oraz kryteria pozwalające określić przewagę traw i innych pastewnych roślin zielonych w odniesieniu do trwałych użytków zielonych.
- (10) Aby zapewnić ochronę praw beneficjentów, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia przepisów dotyczących podstawy obliczania zmniejszeń, których państwa członkowskie mają dokonywać w odniesieniu do rolników na podstawie stosowania dyscypliny finansowej.

¹⁴ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- (11) Aby kwoty przeznaczone na finansowanie WPR były zgodne z pułapami rocznymi, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR], należy utrzymać dostosowanie wysokości wsparcia bezpośredniego w danym roku kalendarzowym. Dostosowanie płatności bezpośrednich powinno obowiązywać wyłącznie w przypadku płatności przyznawanych rolnikom, które przekraczają 5 000 EUR w odpowiednim roku kalendarzowym. Biorąc pod uwagę wysokość płatności bezpośrednich dla rolników w Bułgarii i Rumunii w ramach stosowania mechanizmu stopniowego wprowadzania w odniesieniu do wszystkich płatności bezpośrednich przyznawanych w wymienionych państwach członkowskich, omawiany instrument dyscypliny finansowej należy stosować w tych państwach członkowskich dopiero od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (12) Aby uwzględnić zmiany związane z łącznymi maksymalnymi kwotami płatności bezpośrednich, które mogą zostać przyznane, w tym zmiany wynikające z decyzji podejmowanych przez państwa członkowskie w zakresie przekazywania środków między pierwszym a drugim filarem, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przeglądu pułapów krajowych i pułapów netto określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) Doświadczenie w stosowaniu różnych systemów wsparcia dla rolników wskazuje, że w niektórych przypadkach wsparcie przyznawano beneficjentom prowadzącym działalność, której cel nie był lub był tylko w niewielkim stopniu związany z prowadzeniem działalności rolniczej – np. lotniskom, przedsiębiorstwom kolejowym, przedsiębiorstwom handlu nieruchomościami oraz przedsiębiorstwom zarządzającym obiektami sportowymi. Aby zapewnić lepsze ukierunkowanie wsparcia, państwa członkowskie nie powinny przydzielać płatności bezpośrednich tego rodzaju osobom fizycznym i prawnym. Drobni producenci rolni prowadzący działalność rolniczą w niepełnym wymiarze godzin wnoszą bezpośredni wkład w vitalność obszarów wiejskich i z tego względu nie należy uniemożliwiać przyznawania im płatności bezpośrednich.
- (14) Aby uniknąć nadmiernego obciążenia administracyjnego związanego z zarządzaniem płatnościami niskich kwot, państwa członkowskie nie powinny co do zasady przyznawać płatności bezpośrednich w przypadku, gdy ich kwota byłaby niższa niż 100 EUR lub jeśli obszar kwalifikowalny gospodarstwa rolnego, którego dotyczy wniosek o wsparcie, jest mniejszy niż jeden hektar. Ponieważ jednak struktury gospodarstw rolnych państw członkowskich są bardzo różnorodne i mogą znacząco odbiegać od przeciętnej struktury gospodarstw w Unii, należy umożliwić państwom członkowskim stosowanie progów minimalnych odzwierciedlających ich szczególną sytuację. Ze względu na bardzo szczególną strukturę rolnictwa w regionach najbardziej oddalonych i na mniejszych wyspach Morza Egejskiego państwa członkowskie powinny móc decydować, czy w tych regionach należy stosować jakikolwiek próg minimalny. Ponadto państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru jednego z tych dwóch rodzajów progów minimalnych, uwzględniając specyficzną strukturę swoich sektorów rolnych. W związku z tym, że rolnikom posiadającym tzw. gospodarstwa „bezrolne” można przyznawać płatności, stosowanie progów hektarowych byłoby nieskuteczne. Do tych rolników powinna mieć zastosowanie kwota minimalna wsparcia. Aby zapewnić równe traktowanie rolników, których płatności bezpośrednie są objęte mechanizmem stopniowego wprowadzania w Bułgarii i Rumunii, progi minimalne powinny opierać się na ostatecznych kwotach, które będą przyznawane po zakończeniu procesu stopniowego wprowadzania.

- (15) Charakterystyczną cechą rozdziału środków bezpośredniego wsparcia dochodów wśród rolników jest przydzielanie nieproporcjonalnych kwot płatności stosunkowo małej liczbie dużych beneficjentów. Dzięki korzyściom skali, aby osiągnąć cel polegający na skutecznym wsparciu dochodu, więksi beneficjenci nie wymagają jednostkowego wsparcia na tym samym poziomie. Ponadto ze względu na możliwości dostosowania większym beneficjentom łatwiej jest zarządzać niższym poziomem jednolitego wsparcia. W związku z tym należy wprowadzić taki system dla dużych beneficjentów, w którym poziom wsparcia ulega stopniowemu zmniejszeniu a ostatecznie – ograniczeniu, aby poprawić rozdział płatności wśród rolników. W takim systemie należy jednak uwzględnić wielkość zatrudnienia, aby zapobiec nieproporcjonalnym skutkom dla dużych gospodarstw o wysokiej liczbie pracowników. Wspomniane poziomy maksymalne nie powinny mieć zastosowania do płatności przyznawanych za praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska, ponieważ mogłyby to ograniczyć korzyści wynikające z takich płatności. Aby ograniczenie było skuteczne, państwa członkowskie powinny ustanowić pewne kryteria, które pozwolą zapobiegać nadużyciom ze strony rolników próbujących uniknąć jego skutków. Dochód uzyskany dzięki zmniejszeniu i ograniczeniu płatności dla dużych beneficjentów powinien pozostać w państwach członkowskich, w których został wytworzony, i należy go wykorzystać do finansowania projektów o znaczącym wkładzie w innowację zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [...] z dnia ... w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)¹⁵ [RDR].
- (16) Aby ułatwić wprowadzenie ograniczenia – zwłaszcza w odniesieniu do procedur przyznawania rolnikom płatności bezpośrednich i związanego z nimi przekazywania środków na rozwój obszarów wiejskich – należy określić w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego pułapy netto w celu zmniejszenia płatności dla rolników po zastosowaniu ograniczenia. Aby uwzględnić specyfikę wsparcia w ramach WPR przyznawanego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej¹⁶ i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiającym szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003¹⁷, jak również fakt, że wspomniane płatności bezpośrednie nie podlegają ograniczeniu, pułap netto dla odnośnych państw członkowskich nie powinien obejmować powyższych płatności bezpośrednich.
- (17) Należy uściślić, że przepisy niniejszego rozporządzenia, które mogłyby powodować, że państwa członkowskie podejmą działania mogące stanowić pomoc państwa, są wyłączone ze stosowania zasad dotyczących pomocy państwa z uwagi na to, że odnośne przepisy zawierają odpowiednie warunki przyznawania wsparcia lub przewidują przyjęcie takich warunków przez Komisję w celu uniknięcia niepożądanego zakłócenia konkurencji.
- (18) Aby cele WPR zostały zrealizowane, systemy wsparcia mogą niekiedy wymagać dostosowania do rozwoju sytuacji, w razie konieczności w krótkim terminie. Należy

¹⁵ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

¹⁶ Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1.

¹⁷ Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

zatem przewidzieć ewentualny przegląd systemów, w szczególności w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej lub budżetowej, w związku z czym beneficjenci nie będą mogli zakładać, że warunki przyznawania wsparcia nie ulegną zmianie.

- (19) Rolnicy w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie, otrzymują płatności bezpośrednie w ramach mechanizmu stopniowego ich wprowadzania przewidzianego w aktach przystąpienia tych państw. W przypadku Bułgarii i Rumunii taki mechanizm będzie nadal obowiązywał w 2014 r. i 2015 r. Ponadto wymienionym państwom członkowskim zezwolono na przyznawanie uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich. Należy utrzymać możliwość przyznawania takich płatności przez Bułgarię i Rumunię do czasu pełnego wprowadzenia płatności bezpośrednich.
- (20) Aby zapewnić lepszy rozdział wsparcia między gruntami rolnymi w Unii, w tym w tych państwach członkowskich, które stosowały system jednolitej płatności obszarowej ustanowiony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nowy system płatności podstawowych powinien zastąpić system płatności jednolitych ustanowiony na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników¹⁸ i utrzymany na podstawie rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w którym obowiązujące wcześniej mechanizmy wsparcia połączono w jeden system płatności bezpośrednich niezwiązanych z produkcją. Taka zmiana powinna spowodować wygaśnięcie uprawnień do płatności uzyskanych na podstawie wymienionych rozporządzeń i przydział nowych uprawnień, nadal jednak opartych na liczbie kwalifikujących się hektarów, którymi dysponują rolnicy w pierwszym roku realizacji systemu.
- (21) Z powodu stopniowego włączania różnych sektorów do systemu płatności jednolitych i związanego z tym okresu dostosowania przyznanego rolnikom, coraz trudniej jest uzasadnić znaczne indywidualne różnice w poziomie wsparcia na hektar, które wynikają ze stosowania historycznych danych referencyjnych. W związku z tym bezpośrednie wsparcie dochodu powinno zostać równomierniej rozdzielone między państwa członkowskie poprzez zmniejszenie powiązania z historycznymi danymi referencyjnymi i z uwzględnieniem ogólnego kontekstu budżetu Unii. Aby zapewnić równiejszy rozdział wsparcia bezpośredniego, przy uwzględnieniu istniejących nadal różnic w wysokości wynagrodzeń i kosztów produkcji, poziomy wsparcia bezpośredniego na hektar należy stopniowo dostosować. W państwach członkowskich, w których płatności bezpośrednie stanowią mniej niż 90 % średniej, różnica między obecną wysokością wsparcia a wspomnianą wysokością powinna zostać zmniejszona o jedną trzecią. Powyższe ujednoczenie powinno zostać sfinansowanie proporcjonalnie przez wszystkie państwa członkowskie, w których płatności bezpośrednie przekraczają średnią unijną. Ponadto wszystkie uprawnienia do płatności aktywowane w 2019 r. w danym państwie członkowskim powinny mieć jednakową wartość jednostkową w wyniku ujednoczenia zgodnie z tą wartością, którego należy dokonać w okresie przejściowym dzięki liniowym etapom. Jednak aby rolnicy nie ponieśli poważnych konsekwencji finansowych, państwom członkowskim, które stosowały system płatności jednolitych, a zwłaszcza model historyczny, należy

¹⁸ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1. Rozporządzenie uchylone i zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 73/2009.

zezwoić na częściowe uwzględnianie czynników historycznych przy obliczaniu wartości uprawnień do płatności w pierwszym roku stosowania nowego systemu. Debata dotycząca następnych wieloletnich ram finansowych na okres rozpoczynający się w 2021 r. powinna również dotyczyć całkowitego ujednoczenia poprzez równy rozdział wsparcia bezpośredniego w całej Unii Europejskiej w odnośnym okresie.

- (22) Doświadczenia uzyskane w trakcie stosowania systemu płatności jednolitych wykazują, że należy zachować niektóre z jego głównych elementów, w tym określanie pułapów krajowych, aby łączny poziom wsparcia nie przekroczył obowiązujących ograniczeń budżetowych. Państwa członkowskie powinny również nadal stosować rezerwy krajowe, aby ułatwiać młodym nowym rolnikom uczestnictwo w systemie lub aby uwzględnić specyficzne potrzeby w niektórych regionach. Należy utrzymać przepisy dotyczące przekazywania i wykorzystywania uprawnień do płatności, upraszczając je jednak w miarę możliwości.
- (23) Aby zapewnić ochronę praw beneficjentów i wyjaśnić określone sytuacje, które mogą powstać w związku ze stosowaniem systemu płatności podstawowych, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu: przyjęcia przepisów dotyczących kwalifikowalności i dostępu rolników do systemu płatności podstawowych w przypadku dziedziczenia i przewidywanego dziedziczenia, dziedziczenia w trakcie dzierżawy, zmiany statusu prawnego lub nazwy oraz w przypadku połączenia lub podziału gospodarstwa; przyjęcia przepisów dotyczących obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności lub ich zwiększenia względem przydziału uprawnień do płatności, w tym przepisów dotyczących możliwości określenia tymczasowej wartości i liczby lub tymczasowego zwiększenia uprawnień do płatności przydzielonych na podstawie wniosku złożonego przez rolnika, przepisów dotyczących warunków ustalania tymczasowej i ostatecznej wartości i liczby uprawnień do płatności oraz przepisy odnoszące się do sytuacji, w których umowa sprzedaży lub umowa dzierżawy mogłyby mieć wpływ na przydział uprawnień do płatności; przyjęcia przepisów dotyczących ustanawiania i obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności otrzymanych z rezerwy krajowej; przyjęcia przepisów dotyczących modyfikacji wartości jednostkowej uprawnień do płatności w przypadku ułamkowych części uprawnień/częściowych uprawnień do płatności oraz kryteriów przydziału uprawnień do płatności na podstawie stosowania rezerwy krajowej oraz w przypadku rolników, którzy nie złożyli wniosków o przydział wsparcia w 2011 r.
- (24) Aby zapewnić właściwe zarządzanie uprawnieniami do płatności, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia przepisów dotyczących zgłaszania i aktywacji uprawnień do płatności.
- (25) W odniesieniu do konopi należy utrzymać środki szczególne, aby uniemożliwić ukrywanie nielegalnych upraw pomiędzy uprawami kwalifikującymi się do płatności podstawowej, które negatywnie wpływa na wspólną organizację rynku konopi. Należy zatem nadal przyznawać płatności wyłącznie w przypadku obszarów obsiewanych odmianami konopi dającymi określone gwarancje odnośnie do zawartości substancji psychotropowych. W celu ochrony zdrowia publicznego Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia przepisów uzależniających przyznanie płatności od wykorzystania kwalifikowanych nasion niektórych odmian konopi oraz dotyczących ustanowienia procedury określania odmian konopi i weryfikacji zawartości tetrahydrokanabinolu.

- (26) Jednym z celów nowej WPR jest poprawa efektów działalności środowiskowej poprzez obowiązkowy element „ekologizacji” zawarty w płatnościach bezpośrednich, który będzie wspierał praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska w całej Unii. W tym celu państwa członkowskie powinny przeznaczyć część pułapów krajowych dla płatności bezpośrednich na przyznawanie płatności rocznej – oprócz płatności podstawowej – dla obowiązkowych praktyk rolniczych zgodnych z celami polityki dotyczącej zarówno klimatu jak i środowiska. Praktyki te powinny polegać na prostych, ogólnych, pozaumownych i rocznych działaniach, które wykraczają poza zasadę wzajemnej zgodności i są związane z rolnictwem, takich jak dywersyfikacja upraw i utrzymywanie trwałych użytków zielonych oraz obszarów proekologicznych. Obowiązkowy charakter omawianych praktyk powinien dotyczyć również rolników, których gospodarstwa rolne są położone całkowicie lub częściowo w obszarach sieci „Natura 2000” objętych dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory¹⁹ oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa²⁰, o ile takie praktyki są zgodne z celami wymienionych dyrektyw. Biorąc pod uwagę udowodnione korzyści dla środowiska wynikające z systemów rolnictwa ekologicznego, rolnicy, którzy spełniają warunki określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 2092/91²¹, powinni korzystać z elementu „ekologizacji” bez konieczności spełnienia żadnych dodatkowych obowiązków. Nieprzestrzeganie elementu „ekologizacji” powinno powodować nałożenie kar na podstawie art. 65 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR].
- (27) Aby obowiązki związane ze środkiem w zakresie dywersyfikacji upraw stosowano w sposób proporcjonalny i niedyskryminujący oraz aby zapewniały one lepszą ochronę środowiska, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia definicji „uprawy” i przepisów dotyczących stosowania omawianego środka.
- (28) Aby zagwarantować, że rolnicy utrzymują odnośne grunty jako trwałe użytki zielone, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia przepisów dotyczących stosowania omawianego środka.
- (29) Aby zapewnić skuteczne i spójne wprowadzenie środka dotyczącego obszarów proekologicznych, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki państw członkowskich, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu dalszego definiowania rodzajów obszarów proekologicznych w ramach omawianego środka oraz w celu dodawania i definiowania innych rodzajów obszarów proekologicznych, które można uwzględniać w odniesieniu do odsetka, którego dotyczy ten środek.
- (30) Aby wesprzeć zrównoważony rozwój rolnictwa na obszarach o szczególnych ograniczeniach naturalnych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przeznaczenia części pułapów krajowych dla płatności bezpośrednich na

¹⁹ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

²⁰ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

²¹ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

przyznawanie wszystkim rolnikom prowadzącym działalność na takich obszarach rocznej płatności obszarowej oprócz płatności podstawowej. Taka płatność nie powinna zastąpić wsparcia przyznawanego na podstawie programów rozwoju obszarów wiejskich i nie powinna być przyznawana rolnikom na obszarach, które wyznaczono zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)²², lecz których nie wyznaczono zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [...] z dnia ... r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)²³ [RDR].

- (31) Zakładanie i rozwijanie nowej działalności gospodarczej w sektorze rolnictwa przez młodych rolników wymaga środków finansowych i stanowi element, który należy rozważyć przy przydziale i ukierunkowywaniu płatności bezpośrednich. Rozwój ten ma zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności unijnego sektora rolnictwa i z tego powodu należy ustanowić wsparcie dochodu dla młodych rolników rozpoczynających działalność rolniczą, aby ułatwić im zakładanie działalności i dostosowanie strukturalne ich gospodarstw rolnych po etapie początkowym działalności. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przeznaczenia części pułapów krajowych dla płatności bezpośrednich na przyznawanie młodym rolnikom rocznej płatności obszarowej oprócz płatności podstawowej. Taką płatność należy przyznać wyłącznie w ciągu maksymalnie pięciu lat, ponieważ powinna ona obejmować wyłącznie początkowy etap działalności gospodarczej i nie powinna stać się pomocą operacyjną.
- (32) Aby zapewnić ochronę praw beneficjentów i zapobiec dyskryminacji, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu określenia warunków, zgodnie z którymi osobę prawną można uznać za kwalifikującą się do otrzymania płatności dla młodych rolników, w szczególności warunków stosowania limitu wiekowego do osoby fizycznej działającej w ramach osoby prawnej lub do większej liczby takich osób fizycznych.
- (33) Należy zezwolić państwom członkowskim na wykorzystanie części pułapów krajowych dla płatności bezpośrednich na przyznawanie w niektórych sektorach wsparcia powiązanego z produkcją w jasno określonych przypadkach. Zasoby, które można wykorzystywać w celu przyznawania wsparcia powiązanego z produkcją, należy ograniczyć do odpowiedniego poziomu, jednocześnie umożliwiając przyznawanie takiego wsparcia w państwach członkowskich lub ich określonych regionach znajdujących się w określonej sytuacji, gdzie konkretne typy rolnicze lub konkretne sektory rolnictwa mają szczególne znaczenie ze względów gospodarczych, środowiskowych lub społecznych. Państwom członkowskim należy zezwolić na wykorzystanie na taki rodzaj wsparcia do 5 % pułapów krajowych lub do 10 % w przypadku gdy poziom wsparcia powiązanego z produkcją przekroczył 5 % w co najmniej jednym roku w okresie 2010-2013. Jednak w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, w których wykazano określone wyjątkowe potrzeby w danym regionie, oraz po zatwierdzeniu przez Komisję, państwom członkowskim należy zezwolić na wykorzystanie ponad 10 % pułapu krajowego. Wsparcie powiązane z produkcją

²² Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie uchylone i zastąpione rozporządzeniem (UE) nr ... [RDR].

²³ Dz.U. L

należy przyznawać wyłącznie w zakresie, który jest niezbędny, aby zapewnić zachętę do utrzymania aktualnych poziomów produkcji w omawianych regionach. Wsparcie powinno być również dostępne dla rolników posiadających – w dniu 31 grudnia 2013 r. – szczególne uprawnienia do płatności przydzielone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz rozporządzenia (WE) nr 73/2009, którzy nie posiadają kwalifikujących się hektarów w celu aktywacji uprawnień do płatności. W odniesieniu do zatwierdzania dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją przekraczającego 10 % rocznego pułapu krajowego ustalonego dla danego państwa członkowskiego, Komisja powinna ponadto posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów wykonawczych bez stosowania przepisów rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

- (34) Aby zapewnić skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie funduszy Unii oraz uniknąć podwójnego finansowania na podstawie innych podobnych instrumentów wsparcia, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia przepisów dotyczących warunków przyznawania dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją oraz przepisów dotyczących spójności z innymi środkami Unii oraz kumulacji wsparcia.
- (35) W odniesieniu do wsparcia dla sektora bawełny w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 uznano za konieczne, aby część wsparcia nadal była związana z uprawą bawełny poprzez płatność specyficzną na kwalifikujący się hektar, w celu zapobieżenia ryzyku zakłócenia produkcji w regionach produkcji bawełny, uwzględniając wszystkie czynniki związane z tą decyzją. Decyzję tę należy utrzymać zgodnie z celami określonymi w protokole nr 4 dotyczącym bawełny dołączonym do aktu przystąpienia z 1979 r.
- (36) Aby umożliwić skuteczne stosowanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia przepisów i warunków dotyczących zatwierdzania gruntów i odmian do celów płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny oraz przyjęcia przepisów dotyczących warunków przyznawania tej płatności specyficznej, wymogów kwalifikowalności i praktyk agronomicznych, kryteriów zatwierdzania organizacji międzybranżowych, obowiązków producentów oraz sytuacji, w których zatwierdzone organizacje międzybranżowe nie przestrzegają tych kryteriów.
- (37) Zgodnie z rozdziałem 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i ustanawiającego krajowe programy restrukturyzacji sektora bawełny²⁴ każde państwo członkowskie będące producentem musi przedłożyć Komisji albo projekt czteroletniego programu restrukturyzacyjnego – co cztery lata, a po raz pierwszy do dnia 1 stycznia 2009 r., albo jeden projekt zmienionego programu restrukturyzacji na okres ośmiu lat – do dnia 31 grudnia 2009 r. W świetle zgromadzonych doświadczeń restrukturyzację sektora bawełny można by lepiej wesprzeć za pomocą innych środków, w tym w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR], co pozwoliłoby również na lepszą koordynację ze środkami w innych sektorach. Jednak należy szanować nabyte prawa i uzasadnione oczekiwania przedsiębiorstw zaangażowanych już w programy restrukturyzacji. Z tego względu

²⁴ Dz.U. L 178 z 5.7.2008, s. 1.

należy zezwolić na kontynuację trwających programów cztero- lub ośmioletnich. Na końcu odnośnego okresu należy je jednak zakończyć. Fundusze, które pozostaną z programów czteroletnich, można następnie włączyć do dostępnych funduszy Unii przeznaczonych na środki na rozwój obszarów wiejskich od 2014 r. Z uwagi na okres programowania fundusze dostępne po zakończeniu programów ośmioletnich nie byłyby przydatne w programach rozwoju obszarów wiejskich w 2018 r. i w związku z tym mogłyby zostać lepiej wykorzystane po przekazaniu do systemów wsparcia, jak już określono w art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 637/2008. W związku z powyższym w odniesieniu do państw członkowskich, w których obowiązują programy cztero- lub ośmioletnie, rozporządzenie (WE) nr 637/2008 straci moc odpowiednio z dniem 1 stycznia 2014 r. lub 1 stycznia 2018 r. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 637/2008.

- (38) Aby zmniejszyć koszty administracyjne związane z zarządzaniem wsparciem bezpośrednim i jego kontrolą, należy wprowadzić prosty i ukierunkowany system dla drobnych producentów rolnych. W tym celu należy wprowadzić płatność ryczałtową, która zastąpi wszystkie płatności bezpośrednie. Należy wprowadzić przepisy dążące do uproszczenia formalności poprzez zmniejszenie – między innymi – obowiązków nakładanych na drobnych producentów rolnych, związanych na przykład ze składaniem wniosków o przyznanie wsparcia, praktykami rolniczymi korzystnymi dla klimatu i środowiska, zasadą wzajemnej zgodności i kontrolami zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [...] [HZR], nie podważając przy tym ogólnych celów reformy, z zastrzeżeniem, że w stosunku do drobnych producentów rolnych stosuje się prawodawstwo Unii, o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR]. Celem omawianego systemu powinno być wsparcie istniejącej struktury rolniczej drobnych gospodarstw rolnych w Unii, nie utrudniające jednocześnie rozwoju w kierunku większej konkurencyjności. Z tego względu dostęp do systemu należy ograniczyć do istniejących gospodarstw rolnych.
- (39) Aby chronić prawa rolników, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia przepisów dotyczących uczestnictwa w systemie dla drobnych producentów rolnych w przypadku zmiany rolnika uczestniczącego w systemie.
- (40) Dążąc do uproszczenia oraz uwzględniając szczególną sytuację regionów najbardziej oddalonych, płatnościami bezpośrednimi w tych regionach należy administrować w ramach programów wsparcia ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 247/2006. W związku z tym w przypadku powyższych regionów nie należy stosować przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących systemu płatności podstawowych i powiązanych płatności oraz wsparcia powiązanego z produkcją.
- (41) Na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia, a także w celu monitorowania i analizowania płatności bezpośrednich oraz administrowania nimi niezbędne są powiadomienia od państw członkowskich. Aby zapewnić właściwe stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia niezbędnych środków dotyczących powiadomień przekazywanych przez państwa członkowskie lub w celu sprawdzania, kontrolowania, monitorowania, oceny i audytu płatności bezpośrednich, wykonywania umów międzynarodowych, w tym wymogów dotyczących powiadomień na podstawie wspomnianych umów, a także w celu przyjęcia przepisów określających charakter i rodzaj zgłaszanych informacji, metod

przekazywania powiadomień oraz praw dostępu do informacji lub systemów informacji oraz warunków i sposobów publikacji informacji.

- (42) Stosuje się przepisy Unii dotyczące ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz swobodnego przepływu takich danych, w szczególności dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych²⁵ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych²⁶.
- (43) Aby państwa członkowskie rozwijały politykę rozwoju obszarów wiejskich, należy im umożliwić przekazywanie funduszy z pułapu dla płatności bezpośrednich do wsparcia przeznaczonego na rozwój obszarów wiejskich. Jednocześnie państwom członkowskim, w których wysokość wsparcia bezpośredniego jest niższa niż 90 % średniej wysokości wsparcia w Unii, należy umożliwić przekazywanie funduszy ze wsparcia przeznaczonego na rozwój obszarów wiejskich do pułapu dla płatności bezpośrednich. Takie decyzje należy podjąć – w ramach określonych granic – raz na cały okres stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (44) Aby zapewnić płynne przejście od przepisów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 do przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjęcia niezbędnych środków w zakresie ochrony nabytych praw i uzasadnionych oczekiwań rolników,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

²⁵ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

²⁶ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

SPIS TREŚCI

UZASADNIENIE	2
1. KONTEKST WNIOSKU	2
2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW	5
3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU	7
4. WPŁYW NA BUDŻET	10
ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej.....	11
TYTUŁ I ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE	26
TYTUŁ II PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH	29
ROZDZIAŁ 1 Przepisy wspólne dotyczące płatności bezpośrednich	29
ROZDZIAŁ 2 Przepisy stosowane w przypadku Bułgarii i Rumunii	33
TYTUŁ III SYSTEM PŁATNOŚCI PODSTAWOWYCH ORAZ POWIĄZANE PŁATNOŚCI.....	34
ROZDZIAŁ 1 System płatności podstawowych.....	34
Sekcja 1 Ustanowienie systemu płatności podstawowych.....	34
Sekcja 2 Rezerwa krajowa	38
Sekcja 3 Wdrożenie systemu płatności podstawowych	40
ROZDZIAŁ 2 Płatność za praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska.....	43
ROZDZIAŁ 3 Płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych.....	45
ROZDZIAŁ 4 Płatność dla młodych rolników	47
TYTUŁ IV WSPARCIE POWIĄZANE Z PRODUKCJĄ.....	49
ROZDZIAŁ 1 Dobrowolne wsparcie powiązane z produkcją.....	49
ROZDZIAŁ 2 Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny.....	52
TYTUŁ V System dla drobnych producentów rolnych	55

TYTUŁ VI Krajowe programy restrukturyzacji sektora bawełny	57
TYTUŁ VII PRZEPISY KOŃCOWE	58
ROZDZIAŁ 1 Powiadomienia i sytuacje nadzwyczajne	58
ROZDZIAŁ 2 Przekazanie uprawnień i przepisy wykonawcze	59
ROZDZIAŁ 3 Przepisy przejściowe i końcowe	60
ZAŁĄCZNIK I Wykaz systemów wsparcia	62
ZAŁĄCZNIK II Pułapy krajowe, o których mowa w art. 6	63
ZAŁĄCZNIK III Pułapy netto, o których mowa w art. 7	65
ZAŁĄCZNIK IV Współczynniki stosowane zgodnie z art. 10 ust. 1	67
ZAŁĄCZNIK V Przepisy finansowe, o których mowa w art. 16 i 17, stosowane w przypadku Bułgarii i Rumunii	68
ZAŁĄCZNIK VI Średnia wielkość gospodarstwa rolnego stosowana zgodnie z art. 36 ust. 5	69
ZAŁĄCZNIK VII TABELA KORELACJI	70
OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI	78

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:

- a) przepisy wspólne dotyczące płatności przyznawanych bezpośrednio rolnikom w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I (zwanymi dalej „płatnościami bezpośrednimi”);
- b) przepisy szczegółowe dotyczące:
 - (i) płatności podstawowej dla rolników (zwanej dalej „systemem płatności podstawowych”);
 - (ii) płatności dla rolników przestrzegających praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska;
 - (iii) dobrowolnej płatności dla rolników na obszarach o ograniczeniach naturalnych;
 - (iv) płatności dla młodych rolników rozpoczynających działalność rolniczą;
 - (v) systemu dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją;
 - (vi) płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny;
 - (vii) uproszczonego systemu dla drobnych producentów rolnych;
 - (viii) ram umożliwiających Bułgarii i Rumunii uzupełnianie płatności bezpośrednich.

Artykuł 2

Zmiana załącznika I

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu zmiany wykazu systemów wsparcia zawartego w załączniku I.

Artykuł 3

Stosowanie w przypadku regionów najbardziej oddalonych oraz mniejszych wysp Morza Egejskiego

Nie stosuje się art. 11 do regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu, zwanych dalej „regionami najbardziej oddalonymi”, ani do płatności bezpośrednich przyznawanych na mniejszych wyspach Morza Egejskiego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1405/2006.

Nie stosuje się tytułów III, IV ani V do regionów najbardziej oddalonych.

Artykuł 4

Definicje

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - a) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, której gospodarstwo rolne znajduje się na terytorium Unii, określonym w art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz która prowadzi działalność rolniczą;
 - b) „gospodarstwo rolne” oznacza wszystkie jednostki wykorzystywane do działalności rolniczej i zarządzane przez rolnika znajdujące się na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
 - c) „działalność rolnicza” oznacza:
 - chów lub uprawę produktów rolnych, w tym zbiory, dojenie, hodowlę zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt do celów gospodarskich;
 - utrzymywanie powierzchni użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadaje się ona do wypasu lub uprawy bez konieczności podjęcia żadnych szczególnych działań przygotowawczych wykraczających poza tradycyjne metody rolnicze i tradycyjny sprzęt rolniczy, lub
 - prowadzenie działań minimalnych – określanych przez państwa członkowskie – na powierzchni użytków rolnych utrzymywanych naturalnie w stanie odpowiednim do wypasu lub uprawy;
 - d) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu – z wyjątkiem produktów rybołówstwa – jak również bawełnę;
 - e) „powierzchnia użytków rolnych” oznacza każdą powierzchnię zajmowaną przez grunty orne, trwałe użytki zielone lub uprawy trwałe;
 - f) „grunty orne” oznaczają grunty uprawiane w celu produkcji roślinnej lub obszary dostępne dla produkcji roślinnej, ale ugorowane, w tym obszary odłogowane zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 i art. 29 rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR], bez względu na to, czy grunty te znajdują się pod uprawą szklarniową lub pod stałym albo ruchomym przykryciem;

- g) „uprawy trwałe” oznaczają uprawy niepodlegające rotacji, inne niż trwałe użytki zielone, które zajmują grunty przez okres pięciu lat lub dłużej i dają powtarzające się zbiory, w tym szkółki i zagajniki o krótkiej rotacji;
- h) „trwałe użytki zielone” oznaczają grunty wykorzystywane do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych naturalnie (samosiewnych) lub uprawianych (zasianych), które nie były objęte płodozmianem danego gospodarstwa rolnego przez co najmniej pięć lat; mogą one obejmować inne gatunki odpowiednie do wypasu, pod warunkiem, że zachowano przewagę traw i innych pastewnych roślin zielnych;
- i) „trawy lub inne pastewne rośliny zielne” oznaczają wszelkie rośliny zielne, rosnące tradycyjnie na naturalnych pastwiskach lub zazwyczaj zawarte w mieszankach nasion przeznaczonych do zasiewania pastwisk lub łąk w państwie członkowskim (wykorzystywanych bądź nie do wypasania zwierząt);
- j) „szkółki” oznaczają następujące obszary młodych drzewiastych (drzewnych) roślin uprawianych na otwartym powietrzu w celu późniejszego przesadzenia:
- szkółki winorośli oraz szkółki sadzonek;
 - szkółki drzew i krzewów owocowych;
 - szkółki roślin ozdobnych;
 - komercyjne szkółki drzew leśnych (z wyłączeniem rosnących w lesie szkółek przeznaczonych na potrzeby własne gospodarstwa rolnego);
 - drzewa i krzewy do sadzenia w ogrodach, parkach, na poboczach dróg i na wałach (np. sadzonki żywopłotu, róże i inne krzewy ozdobne, ozdobne drzewa i krzewy iglaste), we wszystkich przypadkach włączając ich kłaczka, rozłogi i młode sadzonki;
- k) „zagajnik o krótkiej rotacji” oznacza obszary obsadzone określonymi przez państwa członkowskie gatunkami drzew objętymi kodem CN 06029041, które obejmują zdrewniałe uprawy wieloletnie, sadzonki lub podstawy łodyg pozostałe w glebie po zbiorach, wraz z nowymi pędami wschodzącymi w następnej porze roku, o maksymalnym cyklu zbiorów określanym przez państwa członkowskie.
2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu:
- a) określenia kolejnych definicji dotyczących dostępu do wsparcia na podstawie niniejszego rozporządzenia;
 - b) ustanowienia ram, w których państwa członkowskie mają określić działania minimalne prowadzone na obszarach utrzymywanych naturalnie w stanie odpowiednim do wypasu lub uprawy;
 - c) ustanowienia kryteriów, jakie rolnicy muszą spełnić, aby uznano, że przestrzegali obowiązku utrzymywania powierzchni użytków rolnych w stanie odpowiednim do wypasu lub uprawy, o czym mowa w ust. 1 lit. c);

- d) ustanowienia kryteriów określania przewagi traw i innych pastewnych roślin zielnych na potrzeby ust. 1 lit. h).

TYTUŁ II

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH

ROZDZIAŁ 1

Przepisy wspólne dotyczące płatności bezpośrednich

Artykuł 5

Finansowanie płatności bezpośrednich

Systemy wsparcia wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia są finansowane zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR].

Artykuł 6

Pułapy krajowe

1. Pułapy krajowe dla każdego państwa członkowskiego i każdego roku obejmujące łączną wartość wszystkich przyznanych uprawnień, rezerwy krajowej i pułapów ustanowionych zgodnie z art. 33, 35, 37 i 39 określono w załączniku II.
2. Aby uwzględnić zmiany związane z łącznymi maksymalnymi kwotami płatności bezpośrednich, które mogą zostać przyznane, w tym w wyniku decyzji podejmowanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu przeglądu pułapów krajowych określonych w załączniku II.

Artykuł 7

Pułapy netto

1. Nie naruszając przepisów art. 8, łączna kwota płatności bezpośrednich, którą można przyznać w danym państwie członkowskim na podstawie tytułu III, IV i V w odniesieniu do danego roku kalendarzowego, po zastosowaniu art. 11, nie może przekraczać pułapów określonych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Aby łączna kwota płatności bezpośrednich nie przekroczyła pułapów określonych w załączniku III, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia kwot wszystkich płatności bezpośrednich z wyjątkiem płatności bezpośrednich

przyznawanych na podstawie rozporządzeń (WE) nr 247/2006 oraz (WE) nr 1405/2006.

2. Dla każdego państwa członkowskiego i każdego roku szacunkową kwotę wynikającą z ograniczenia, o którym mowa w art. 11 – odpowiadającą różnicy między pułapami krajowymi określonymi w załączniku II, do których dodaje się kwotę dostępną zgodnie z art. 44, a pułapami netto określonymi w załączniku III – udostępnia się jako wsparcie unijne dla środków w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [...] [RDR].
3. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu przeglądu pułapów określonych w załączniku III.

Artykuł 8

Dyscyplina finansowa

1. Wysokość dostosowania określona zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR] ma zastosowanie wyłącznie do płatności bezpośrednich przekraczających 5 000 EUR, które mają zostać przyznane rolnikom w odnośnym roku kalendarzowym.
2. W ramach stopniowego wprowadzania płatności bezpośrednich określonych w art. 16 do Bułgarii i Rumunii od dnia 1 stycznia 2016 r. ma zastosowanie ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących przepisów regulujących podstawę obliczania zmniejszeń, które państwa członkowskie mają stosować w odniesieniu do rolników na podstawie ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Rolnik czynny zawodowo

1. Nie przyznaje się płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym ani grupom osób fizycznych lub prawnych, których dotyczy jeden z poniższych przypadków:
 - a) roczna kwota płatności bezpośrednich nie przekracza 5 % łącznych przychodów uzyskanych przez nie z działalności pozarolniczej w ostatnim roku obrotowym; lub
 - b) ich powierzchnia użytków rolnych obejmuje głównie powierzchnię utrzymywaną naturalnie w stanie odpowiednim do wypasu lub uprawy i nie prowadzą one na tej powierzchni działalności minimalnej określonej przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c).
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku rolników, którzy za poprzedni rok otrzymali płatności bezpośrednie w wysokości niższej niż 5 000 EUR.
3. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia:

- a) kryteriów ustalania kwoty płatności bezpośrednich na potrzeby ust. 1 i 2, w szczególności w pierwszym roku przydziału uprawnień do płatności, kiedy wartość uprawnień do płatności nie jest jeszcze ostatecznie ustalona, jak również w przypadku nowych rolników;
- b) wyjątków od zasady mówiącej, że należy uwzględniać przychody w trakcie ostatniego roku obrotowego, jeżeli te dane liczbowe nie są dostępne; oraz
- c) kryteriów ustalania, kiedy należy uznać, że powierzchnia użytków rolnych danego rolnika obejmuje głównie powierzchnię utrzymywaną naturalnie w stanie odpowiednim do wypasu lub uprawy.

Artykuł 10

Minimalne wymogi dotyczące otrzymywania płatności bezpośrednich

1. Państwa członkowskie podejmują decyzję o nieprzyznaniu płatności bezpośrednich rolnikowi w jednym z poniższych przypadków:
 - a) gdy łączna kwota płatności bezpośrednich, o które złożono wniosek lub które mają zostać przyznane, przed zastosowaniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w art. 65 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR] wynosi mniej niż 100 EUR w danym roku kalendarzowym;
 - b) w przypadku gdy kwalifikująca się powierzchnia gospodarstwa rolnego, w odniesieniu do której złożono wniosek o płatności bezpośrednie lub w odniesieniu do której płatności te mają zostać przyznane, przed zastosowaniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w art. 65 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR], nie przekracza jednego hektara.

Aby uwzględnić strukturę swojej gospodarki rolnej, państwa członkowskie mogą dostosować progi, o których mowa w lit. a) i b), w granicach limitów określonych w załączniku IV.

2. Jeżeli rolnicy otrzymujący wsparcie powiązane z produkcją w odniesieniu do zwierząt, o którym mowa w tytule IV, posiadają mniejszą liczbę hektarów niż wynosi próg wybrany przez dane państwo członkowskie do celów ust. 1 lit. b), państwo członkowskie stosuje ust. 1 lit. a).
3. Zainteresowane państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1 w regionach najbardziej oddalonych i na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.
4. W Bułgarii i Rumunii kwotę, o którą złożono wniosek lub która ma zostać przyznana zgodnie z ust. 1, oblicza się dla 2014 r. i 2015 r. na podstawie kwoty określonej w załączniku V pkt A dla odnośnego roku.

Artykuł 11

Stopniowe zmniejszanie i ograniczenie płatności

1. Kwotę płatności bezpośrednich, która ma zostać przyznana rolnikowi na podstawie niniejszego rozporządzenia w danym roku kalendarzowym, zmniejsza się w następujący sposób:
 - o 20 % w przypadku transzy wynoszącej od 150 000 EUR do 200 000 EUR;
 - o 40 % w przypadku transzy wynoszącej od 200 000 EUR do 250 000 EUR;
 - o 70 % w przypadku transzy wynoszącej od 250 000 EUR do 300 000 EUR;
 - o 100 % w przypadku transzy wynoszącej ponad 300 000 EUR.
2. Kwotę, o której mowa w ust. 1, oblicza się poprzez odjęcie wynagrodzeń faktycznie wypłaconych i zadeklarowanych przez rolnika w poprzednim roku, w tym podatków i składek na zabezpieczenie społeczne związanych z zatrudnieniem, od łącznej kwoty płatności bezpośrednich należnych początkowo rolnikowi, nie uwzględniając płatności przyznawanych na podstawie tytułu III rozdział 2 niniejszego rozporządzenia.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby nie przyznawano płatności rolnikom, w przypadku których stwierdzono – po dacie opublikowania wniosku Komisji dotyczącego niniejszego rozporządzenia – że w sztuczny sposób stworzyli warunki, które pozwalają im uniknąć skutków wynikających z niniejszego artykułu.

Artykuł 12

Wnioski o większą liczbę płatności

Obszar odpowiadający liczbie kwalifikujących się hektarów, w odniesieniu do którego rolnik złożył wniosek o płatność podstawową na podstawie tytułu III rozdział 1, może stanowić podstawę do złożenia wniosku o każdą inną płatność bezpośrednią, jak również o każdą inną pomoc nieobjętą niniejszym rozporządzeniem, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia wyraźnie nie stanowią inaczej.

Artykuł 13

Pomoc państwa

Na zasadzie odstępstwa od art. 146 ust. 1 rozporządzenia [sCMO] art. 107, 108 i 109 Traktatu nie mają zastosowania do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia i zgodnie z nim.

Artykuł 14

Elastyczność między filarami

1. Do dnia 1 sierpnia 2013 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu jako wsparcie dodatkowe dla środków w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [...] [RDR] do 10 % rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2014-2019

określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odnośna kwota nie może już być dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich.

O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, należy powiadomić Komisję przed upływem terminu, o którym mowa we wspomnianym akapicie.

Odsetek zgłoszony zgodnie z akapitem drugim jest taki sam w przypadku lat, o których mowa w akapicie pierwszym.

2. Do dnia 1 sierpnia 2013 r. Bułgaria, Estonia, Finlandia, Hiszpania, Litwa, Łotwa, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Szwecja i Zjednoczone Królestwo mogą podjąć decyzję o udostępnieniu w formie płatności bezpośrednich na podstawie niniejszego rozporządzenia do 5 % kwoty przyznanej na wsparcie dla środków w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW w okresie 2015-2020 zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [...] [RDR]. W związku z tym odnośna kwota nie może już być dostępna na środki wspomagające w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich.

O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, należy powiadomić Komisję przed upływem terminu, o którym mowa we wspomnianym akapicie.

Odsetek zgłoszony zgodnie z akapitem drugim jest taki sam w przypadku lat, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy.

Artykuł 15

Przegląd

Systemy wsparcia wymienione w załączniku I mają zastosowanie bez uszczerbku dla ewentualnego przeglądu, który można przeprowadzić w dowolnym czasie w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i budżetowej.

ROZDZIAŁ 2

Przepisy stosowane w przypadku Bułgarii i Rumunii

Artykuł 16

Stopniowe wprowadzanie płatności bezpośrednich

W Bułgarii i Rumunii pałapy krajowe dla płatności, o których mowa w art. 33, 35, 37, 39 i 51, ustanawia się w 2014 r. i 2015 r. na podstawie kwot określonych w załączniku V pkt A.

Artykuł 17

Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie i płatności bezpośrednie

1. W 2014 r. i 2015 r. Bułgaria i Rumunia mogą stosować krajowe płatności bezpośrednie, aby uzupełnić płatności przyznawane w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w tytule III rozdział 1, oraz – w przypadku Bułgarii – aby również uzupełnić płatności przyznawane w ramach płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, o której mowa w tytule IV rozdział 2.
2. Łączna kwota krajowych płatności bezpośrednich uzupełniających system płatności podstawowych, które można przyznawać w odniesieniu do 2014 r. i 2015 r., nie przekracza kwot określonych w załączniku V pkt B dla każdego z wymienionych lat.
3. W przypadku Bułgarii łączna kwota krajowych płatności bezpośrednich uzupełniających płatność specyficzną w odniesieniu do bawełny nie przekracza kwot określonych w załączniku V pkt C dla każdego z lat, o których mowa we wspomnianym załączniku.
4. Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie przyznaje się zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby zapobiec zakłóceniom rynku i konkurencji.

TYTUŁ III

SYSTEM PŁATNOŚCI PODSTAWOWYCH ORAZ POWIĄZANE PŁATNOŚCI

ROZDZIAŁ 1

System płatności podstawowych

SEKCJA 1

USTANOWIENIE SYSTEMU PŁATNOŚCI PODSTAWOWYCH

Artykuł 18

Uprawnienia do płatności

1. Rolnikom udostępnia się wsparcie w ramach systemu płatności podstawowych, jeżeli otrzymali uprawnienia do płatności na podstawie niniejszego rozporządzenia dzięki pierwszemu przydziałowi uprawnień na podstawie art. 21, z rezerwy krajowej na podstawie art. 23 lub dzięki przekazaniu na podstawie art. 27.
2. Uprawnienia do płatności otrzymane w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 i rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 wygasają dnia 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 19

Pułap dla systemu płatności podstawowych

1. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia roczne pułapy krajowe dla systemu płatności podstawowych poprzez odjęcie od rocznych pułapów krajowych ustanowionych w załączniku II kwot rocznych ustanowionych zgodnie z art. 33, 35, 37 i 39. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.
2. Dla każdego państwa członkowskiego i każdego roku łączna wartość wszystkich przyznanych uprawnień do płatności oraz rezerwy krajowej jest równa odpowiedniemu pułapowi krajowemu przyjętemu przez Komisję na podstawie ust. 1.
3. Jeżeli pułap przyjęty przez Komisję na podstawie ust. 1 uległ zmianie w porównaniu z rokiem poprzednim, dane państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia lub zwiększenia wartości wszystkich uprawnień do płatności, aby zapewnić zgodność z ust. 2.

Artykuł 20

Regionalny przydział pułapów krajowych

1. Państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia 2013 r. podjąć decyzję o stosowaniu systemu płatności podstawowych na szczeblu regionalnym. W takim przypadku państwa członkowskie określają odnośne regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak cechy agronomiczne i ekonomiczne oraz regionalny potencjał rolniczy lub struktura instytucjonalna lub administracyjna.
2. Państwa członkowskie dzielą pułap krajowy, o którym mowa w art. 19 ust. 1, między regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami.
3. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że pułapy regionalne podlegają stopniowym zmianom rocznym zgodnie z ustanowionymi wcześniej etapami rocznymi oraz obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak potencjał rolniczy lub kryteria środowiskowe.
4. W zakresie niezbędnym do przestrzegania odpowiednich pułapów regionalnych, które określono zgodnie z ust. 2 lub 3, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia lub zwiększenia wartości uprawnień do płatności w każdym ze swoich regionów.
5. Do dnia 1 sierpnia 2013 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzji, o której mowa w ust. 1, jak również o środkach podjętych w celu zastosowania ust. 2 i 3.

Artykuł 21

Pierwszy przydział uprawnień do płatności

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 rolnikom przydziela się uprawnienia do płatności, jeżeli do dnia 15 maja 2014 r. złożą wniosek o przydział uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych.
2. Rolnicy, którzy w 2011 r. aktywowali co najmniej jedno uprawnienie do płatności w ramach systemu płatności jednolitych lub złożyli wniosek o przyznanie wsparcia w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej – w obydwu przypadkach zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, otrzymują uprawnienia do płatności w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowych pod warunkiem, że są uprawnieni do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego rolnicy otrzymują uprawnienia do płatności w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowych pod warunkiem, że są uprawnieni do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 i że w 2011 r.:

- a) w ramach systemu płatności jednolitych – nie aktywowali żadnych uprawnień, ale produkowali wyłącznie owoce lub warzywa lub uprawiali wyłącznie winnice;
- b) w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej – nie złożyli żadnego wniosku o przyznanie wsparcia i posiadali wyłącznie grunty rolne, które w dniu 30 czerwca 2003 r. nie były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej, o czym mowa w art. 124 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych liczba uprawnień do płatności przydzielona rolnikowi jest równa liczbie kwalifikujących się hektarów, w rozumieniu art. 25 ust. 2, które rolnik zgłasza zgodnie z art. 26 ust. 1 na 2014 r.

3. W przypadku sprzedaży lub dzierżawy gospodarstwa rolnego lub jego części osoby fizyczne lub prawne spełniające warunki określone w ust. 2 mogą – zawierając umowę przed dniem 15 maja 2014 r. – przekazać prawo do otrzymania uprawnień do płatności zgodnie z ust. 1 wyłącznie jednemu rolnikowi pod warunkiem, że rolnik ten spełnia warunki określone w art. 9.
4. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje przepisy dotyczące wniosków o przydział uprawnień do płatności składanych w roku przydziału uprawnień do płatności, w przypadku gdy te uprawnienia do płatności nie mogą być jeszcze ostatecznie ustalone i gdy na przydział mają wpływ szczególne okoliczności. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 22

Wartość uprawnień do płatności oraz ujednolicenie

1. Dla każdego odnośnego roku wartość jednostkową uprawnień do płatności oblicza się, dzieląc pułap krajowy lub regionalny ustanowiony na podstawie art. 19 lub 20 – po zastosowaniu liniowego zmniejszenia określonego w art. 23 ust. 1 – przez liczbę uprawnień do płatności przydzielonych na szczeblu krajowym lub regionalnym zgodnie z art. 21 ust. 2 na 2014 r.

2. Państwa członkowskie, które stosowały system płatności jednolitych określony w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009, mogą ograniczyć obliczanie wartości jednostkowej uprawnień do płatności przewidzianej w ust. 1 do kwoty odpowiadającej co najmniej 40 % pułapu krajowego lub regionalnego ustanowionego na podstawie art. 19 lub 20, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia określonego w art. 23 ust. 1.
3. Państwa członkowskie stosujące możliwość określoną w ust. 2 wykorzystują część pułapu, która pozostała po zastosowaniu wymienionego ustępu, aby zwiększyć wartość uprawnień do płatności w przypadkach, gdy łączna wartość uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika w ramach systemu płatności podstawowych obliczona zgodnie z ust. 2 jest niższa od łącznej wartości uprawnień do płatności, w tym uprawnień szczególnych, które rolnik posiadał dnia 31 grudnia 2013 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009. W tym celu krajowa lub regionalna wartość jednostkowa każdego z uprawnień do płatności danego rolnika zostaje zwiększona o udział/część różnicy między łączną wartością uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowych obliczoną zgodnie z ust. 2 a łączną wartością uprawnień do płatności, w tym uprawnień szczególnych, które rolnik posiadał dnia 31 grudnia 2013 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009.

W celu obliczenia zwiększenia państwo członkowskie może również uwzględnić wsparcie przyznane w roku kalendarzowym 2013 zgodnie z art. 52, art. 53 ust. 1 oraz art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pod warunkiem że państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu w przypadku odnośnych sektorów dobrowolnego wsparcia powiązanego z produkcją na podstawie tytułu IV niniejszego rozporządzenia.

Na potrzeby akapitu pierwszego uważa się, że rolnik posiada uprawnienia do płatności dnia 31 grudnia 2013 r., jeżeli uprawnienia do płatności zostały mu przydzielone lub ostatecznie przekazane przed wymienionym terminem.

4. Na potrzeby ust. 3 państwo członkowskie może, na podstawie obiektywnych kryteriów, zdecydować, że – w przypadku sprzedaży lub przyznania lub wygaśnięcia całości lub części dzierżawy powierzchni użytków rolnych po dacie określonej na podstawie art. 35 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz przed datą określoną na podstawie art. 26 niniejszego rozporządzenia – zwiększenie lub część zwiększenia wartości uprawnień do płatności, które przyznano by odnośnemu rolnikowi, zwraca się do rezerwy krajowej, jeżeli takie zwiększenie zapewniłoby rolnikowi nadzwyczajne zyski.

Takie obiektywne kryteria ustanawia się w sposób, który zapewnia równe traktowanie rolników oraz zapobiega zakłóceniom rynku i konkurencji; obejmują one co najmniej:

- a) minimalny okres dzierżawy;
- b) część otrzymanej płatności, którą zwraca się do rezerwy krajowej.

5. Od roku składania wniosków 2019 wszystkie uprawnienia do płatności w danym państwie członkowskim lub – w przypadku stosowania art. 20 – w danym regionie muszą mieć jednakową wartość jednostkową.

6. Stosując ust. 2 i 3, państwa członkowskie – działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa Unii – dążą do zbliżenia wartości uprawnień do płatności na szczeblu krajowym lub regionalnym. Do dnia 1 sierpnia 2013 r. państwa członkowskie określają działania, jakie należy podjąć w tym celu. Działania te obejmują stopniowe zmiany roczne uprawnień do płatności zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami.

O działaniach, o których mowa w akapicie pierwszym, należy powiadomić Komisję przed upływem terminu, o którym mowa we wspomnianym akapicie.

SEKCJA 2

REZERWA KRAJOWA

Artykuł 23

Ustanowienie i wykorzystywanie rezerwy krajowej

1. Każde państwo członkowskie ustanawia rezerwę krajową. W tym celu w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowych państwa członkowskie dokonują liniowego procentowego zmniejszenia pułapu dla systemu płatności podstawowych na szczeblu krajowym, aby utworzyć rezerwę krajową. Wspomniane zmniejszenie nie może przekroczyć 3 %, chyba że zajdzie konieczność pokrycia zapotrzebowania na przydział określonego w ust. 4 na rok 2014.
2. Państwa członkowskie mogą zarządzać rezerwami krajowymi na poziomie regionalnym.
3. Państwa członkowskie ustanawiają uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w sposób, który zapewnia równe traktowanie rolników oraz zapobiega zakłóceniom rynku i konkurencji.
4. Państwa członkowskie wykorzystują rezerwę krajową, aby przydzielać uprawnienia do płatności – na zasadzie traktowania priorytetowego – młodym rolnikom rozpoczynającym działalność rolniczą.

Na potrzeby akapitu pierwszego „młodzi rolnicy rozpoczynający działalność rolniczą” oznaczają rolników spełniających warunki określone w art. 36 ust. 2, którzy nie prowadzili żadnej działalności rolniczej we własnym imieniu i na własne ryzyko, lub którzy nie sprawowali kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie 5 lat poprzedzających rozpoczęcie nowej działalności rolniczej. W przypadku osoby prawnej osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad osobą prawną, nie mogły prowadzić żadnej działalności rolniczej we własnym imieniu i na własne ryzyko lub nie mogły sprawować kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie 5 lat poprzedzających rozpoczęcie działalności rolniczej przez osobę prawną.

5. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać rezerwę krajową, aby:

- a) przydzielać uprawnienia do płatności rolnikom na obszarach objętych restrukturyzacją lub programami rozwoju związanymi z pewną formą interwencji publicznej, aby zapobiec porzucaniu gruntów lub zrekompensować rolnikom określone niekorzystne warunki panujące na tych obszarach;
 - b) liniowo zwiększyć wartość uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowych na szczeblu krajowym lub regionalnym, jeżeli rezerwa krajowa przekracza 3 % w danym roku, pod warunkiem że pozostały wystarczające kwoty na przydziały zgodnie z ust. 4, niniejszym ustępem lit. a) oraz ust. 7.
6. Stosując ust. 4 i ust. 5 lit. a), państwa członkowskie ustanawiają wartość uprawnień do płatności przydzielanych rolnikom na podstawie średniej wartości krajowej lub regionalnej uprawnień do płatności w roku przydziału.
 7. Jeżeli rolnik jest uprawniony do otrzymania uprawnień do płatności lub zwiększenia wartości istniejących uprawnień na mocy ostatecznego orzeczenia sądu lub aktu administracyjnego o charakterze wiążącym właściwego organu państwa członkowskiego, otrzymuje liczbę i wartość uprawnień do płatności, jakie określono we wspomnianym wyroku lub akcie, w dniu ustalonym przez państwo członkowskie. Jednak dzień ten nie może przypaść później niż ostateczny termin złożenia wniosku w ramach systemu płatności podstawowych, który następuje po dacie orzeczenia sądu lub aktu administracyjnego, uwzględniając stosowanie art. 25 i 26.

Artykuł 24

Uzupełnianie rezerwy krajowej

1. Rezerwa krajowa jest uzupełniana kwotami wynikającymi z:
 - a) uprawnień do płatności nie zapewniających prawa do płatności w ciągu dwóch kolejnych lat z powodu stosowania:
 - (i) art. 9;
 - (ii) art. 10 ust. 1;
 - b) dowolnego uprawnienia do płatności, które nie zostało aktywowane zgodnie z art. 25 w okresie dwóch lat, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych;
 - c) uprawnień do płatności zwróconych dobrowolnie przez rolników;
 - d) stosowania art. 22 ust. 4.
2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje niezbędne środki dotyczące zwrotu nieaktywowanych uprawnień do płatności do rezerwy krajowej. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

SEKCJA 3

WDROŻENIE SYSTEMU PŁATNOŚCI PODSTAWOWYCH

Artykuł 25

Aktywacja uprawnień do płatności

1. Wsparcie w ramach systemu płatności podstawowych przyznaje się rolnikom po aktywacji – w formie zgłoszenia zgodnie z art. 26 ust. 1 – uprawnienia do płatności na kwalifikujący się hektar w państwie członkowskim, w którym przyznano uprawnienie. Aktywowane uprawnienia do płatności zapewniają prawo do rocznej płatności określonych w nich kwot, bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, stopniowego zmniejszania i ograniczenia, liniowych zmniejszeń zgodnie z art. 7, art. 37 ust. 2 i art. 51 ust. 1 oraz wszelkich innych zmniejszeń i wykluczeń wprowadzonych na podstawie rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR].
2. Na potrzeby niniejszego tytułu „kwalifikujący się hektar” oznacza:
 - a) każdą powierzchnię użytków rolnych gospodarstwa rolnego wykorzystywaną do prowadzenia działalności rolniczej lub – jeżeli powierzchnię wykorzystuje się także do prowadzenia działalności pozarolniczej – wykorzystywaną głównie do prowadzenia działalności rolniczej; lub
 - b) każdy obszar, który zapewnił prawo do płatności w 2008 r. w ramach systemu płatności jednolitych lub systemu jednolitej płatności obszarowej określonego odpowiednio w tytule III oraz w tytule V rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i który:
 - (i) nie jest już zgodny z definicją „kwalifikującego się hektara” w lit. a) w wyniku wykonania dyrektywy 92/43/EWG, dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej²⁷ oraz dyrektywy 2009/147/WE; lub
 - (ii) w okresie, w którym mają zastosowanie odnośne zobowiązania danego rolnika, jest zalesiony zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 lub art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub w ramach systemu krajowego, którego warunki są zgodne z art. 43 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 oraz art. 23 rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR]; lub
 - (iii) w okresie, w którym mają zastosowanie odnośne zobowiązania danego rolnika, jest obszarem odłogowanym zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 lub art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 i art. 29 rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR].

²⁷ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

Na potrzeby akapitu pierwszego lit. a), jeżeli powierzchnia użytków rolnych gospodarstwa rolnego wykorzystywana jest także do prowadzenia działalności pozarolniczej, powierzchnia ta uważana jest za wykorzystywaną głównie do prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli jej prowadzenie nie jest znacząco utrudnione przez intensywność, charakter, okres trwania i harmonogram działalności pozarolniczej. Państwa członkowskie ustalają kryteria wykonania przepisów niniejszego akapitu na swoim terytorium.

Aby kwalifikować się do otrzymania pomocy, powierzchnie muszą być zgodne z definicją kwalifikującego się hektara przez cały rok kalendarzowy, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych.

3. Powierzchnie wykorzystywane do produkcji konopi stanowią kwalifikujące się hektary jedynie jeżeli stosowane odmiany zawierają maksymalnie 0,2 % tetrahydrokanabinolu.

Artykuł 26

Zgłoszenie kwalifikujących się hektarów

1. Na potrzeby art. 25 ust. 1 rolnik zgłasza działki, które odpowiadają kwalifikującym się hektarom powiązanych z każdym uprawnieniem do płatności. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych działki te pozostają w posiadaniu rolnika w dniu określonym przez państwo członkowskie, który nie przypada później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 73 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR].
2. Państwa członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych okolicznościach, zezwolić rolnikowi na zmianę jego zgłoszenia, pod warunkiem, że zachowa on liczbę hektarów odpowiadającą co najmniej jego uprawnieniom do płatności oraz przestrzega warunków przyznawania płatności podstawowej dla odnośnej powierzchni.

Artykuł 27

Przekazywanie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane wyłącznie rolnikowi prowadzącemu działalność w tym samym państwie członkowskim, z wyjątkiem przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.

Jednak nawet w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia uprawnienia do płatności mogą być wykorzystywane wyłącznie w państwie członkowskim, w którym dane uprawnienia do płatności zostały ustanowione.

2. Uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane wyłącznie w obrębie tego samego regionu lub między regionami danego państwa członkowskiego, jeżeli wartość uprawnień do płatności na hektar wynikająca ze stosowania art. 22 ust. 1 albo art. 22 ust. 2 jest taka sama.

3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje niezbędne wymogi związane z powiadamianiem organów krajowych o przekazaniu uprawnień do płatności oraz z terminami, w których należy dokonywać takiego powiadamiania. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 28

Przekazane uprawnienia

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących:

- a) przepisów dotyczących kwalifikowalności i dostępu rolników do systemu płatności podstawowych w przypadku dziedziczenia i przewidywanego dziedziczenia, dziedziczenia w trakcie dzierżawy, zmiany statusu prawnego lub nazwy oraz w przypadku połączenia lub podziału gospodarstwa rolnego;
- b) przepisów dotyczących obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności lub dotyczących zwiększenia lub zmniejszenia wartości uprawnień do płatności w związku z przydziałem uprawnień do płatności na podstawie dowolnego przepisu niniejszego tytułu, w tym przepisów dotyczących:
 - (i) możliwości określania tymczasowej wartości i liczby uprawnień do płatności lub tymczasowego zwiększenia uprawnień do płatności przydzielonych na podstawie wniosku rolnika,
 - (ii) warunków określania tymczasowej i ostatecznej wartości oraz liczby uprawnień do płatności,
 - (iii) przypadków, w których umowa sprzedaży lub umowa dzierżawy mogłyby mieć wpływ na przydział uprawnień do płatności;
- c) przepisów dotyczących ustanawiania i obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności otrzymanych z rezerwy krajowej;
- d) przepisów dotyczących modyfikacji wartości jednostkowej uprawnień do płatności w przypadku ułamkowych części uprawnień;
- e) kryteriów stosowanych przez państwa członkowskie w celu przydziału uprawnień do płatności rolnikom, którzy nie aktywowali żadnych uprawnień w 2011 r. lub nie złożyli żadnego wniosku o przyznanie wsparcia w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej w 2011 r., o czym mowa w art. 21 ust. 2, oraz w celu przydziału uprawnień do płatności w przypadku stosowania klauzuli umownej, o której mowa w art. 21 ust. 3;
- f) kryteriów przydziału uprawnień do płatności na podstawie art. 23 ust. 4 i 5.
- g) przepisów dotyczących zgłaszania i aktywacji uprawnień do płatności;

- h) przepisów uzależniających przyznanie płatności od wykorzystania kwalifikowanych nasion niektórych odmian konopi oraz ustanawiających procedurę określania odmian konopi i weryfikacji zawartości tetrahydrokanabinolu w konopiach, o której mowa w art. 25 ust. 3.

ROZDZIAŁ 2

Płatność za praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska

Artykuł 29

Przepisy ogólne

1. Rolnicy uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w rozdziale 1, przestrzegają na kwalifikujących się hektarach określonych w art. 25 ust. 2 następujących praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska:
 - a) prowadzenie trzech różnych upraw na gruntach ornych, jeżeli grunty orne rolnika obejmują ponad 3 hektary i nie są w całości wykorzystywane do produkcji trawy (wysiewanej lub naturalnej), nie są w całości ugorowane ani w całości objęte uprawami rosnącymi w wodzie przez znaczną część roku;
 - b) utrzymywanie istniejących trwałych użytków zielonych w gospodarstwie rolnym; oraz
 - c) utrzymywanie na powierzchni użytków rolnych obszaru proekologicznego.
2. Nie naruszając przepisów ust. 3 i 4 i bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, liniowych zmniejszeń zgodnie z art. 7 ani wszelkich zmniejszeń i kar nałożonych na podstawie rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR], państwa członkowskie przyznają płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, rolnikom przestrzegającym tych z trzech praktyk, o których mowa w ust. 1, które mają w ich przypadku zastosowanie, oraz w zależności od przestrzegania przez nich art. 30, 31 i 32.
3. Rolnicy, których gospodarstwa rolne są całkowicie lub częściowo położone na obszarach objętych dyrektywą 92/43/EWG lub dyrektywą 2009/147/WE, są uprawnieni do płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale, pod warunkiem że przestrzegają praktyk, o których mowa w niniejszym rozdziale, w takim zakresie, w jakim praktyki te są w danym gospodarstwie rolnym zgodne z celami wymienionych dyrektyw.
4. Rolnicy spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do rolnictwa ekologicznego są tym samym uprawnieni do płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale.

Akapit pierwszy ma zastosowanie wyłącznie do jednostek gospodarstwa rolnego wykorzystywanych do produkcji ekologicznej zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

5. Płatność, o której mowa w ust. 1, stanowi płatność roczną za kwalifikujący się hektar zgłoszony zgodnie z art. 26 ust. 1, której kwotę oblicza się rocznie, dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 33 ust. 1 przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 26.

Artykuł 30

Dywersyfikacja upraw

1. Jeżeli grunty orne rolnika obejmują ponad 3 hektary i nie są w całości wykorzystywane do produkcji trawy (wysiewanej lub naturalnej), nie są w całości ugorowane ani w całości objęte uprawami rosnącymi w wodzie przez znaczną część roku, na gruntach ornym uprawia się co najmniej trzy różne uprawy. Żadna z tych trzech upraw nie obejmuje mniej niż 5 % gruntów uprawnych, a główna uprawa nie przekracza 70 % gruntów uprawnych.
2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 ustanawiających definicję „uprawy” i przepisy dotyczące stosowania dokładnego obliczania proporcji różnych upraw.

Artykuł 31

Trwałe użytki zielone

1. Rolnicy utrzymują jako trwałe użytki zielone obszary swoich gospodarstw rolnych zgłoszone jako trwałe użytki zielone we wniosku złożonym na podstawie art. 74 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XXX (HZ) na rok składania wniosków 2014, zwane dalej „obszarami referencyjnymi będącymi trwałymi użytkami zielonymi”.

Obszary referencyjne będące trwałymi użytkami zielonymi ulegają zwiększeniu w przypadkach, w których rolnik ma obowiązek ponownego przekwalifikowania obszarów na trwałe użytki zielone w 2014 r. lub w 2015 r., o czym mowa w art. 93 rozporządzenia (UE) nr [...] HZR.

2. Rolnicy mogą przekwalifikować do 5 % obszarów referencyjnych będących trwałymi użytkami zielonymi. Powyższe ograniczenie nie ma zastosowania w przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych.
3. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 określających przepisy dotyczące zwiększenia obszarów referencyjnych będących trwałymi użytkami zielonymi określonego w ust. 1 akapit drugi, odnowy trwałych użytków zielonych, ponownego przekwalifikowania powierzchni użytków rolnych na trwałe użytki zielone w przypadku przekroczenia dozwolonego zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2, jak również zmiany obszarów referencyjnych będących trwałymi użytkami zielonymi w przypadku przekazania gruntów.

Artykuł 32

Obszar proekologiczny

1. Rolnicy dopilnowują, aby co najmniej 7 % kwalifikujących się hektarów określonych w art. 25 ust. 2 – poza obszarami będącymi trwałymi użytkami zielonymi – stanowił obszar proekologiczny taki jak grunty ugorowane, tarasy, cechy krajobrazu, strefy buforowe i obszary zalesione, o których mowa w art. 25 ust. 2 lit. b) ppkt (ii).
2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu dalszego definiowania rodzajów obszarów proekologicznych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz w celu dodawania i definiowania innych rodzajów obszarów proekologicznych, które można uwzględniać w odniesieniu do odsetka, o którym mowa we wspomnianym ustępie.

Artykuł 33

Przepisy finansowe

1. Aby sfinansować płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, państwa członkowskie wykorzystują 30 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II.
2. Państwa członkowskie stosują płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, na szczeblu krajowym lub – jeżeli stosują art. 20 – na szczeblu regionalnym. W przypadku stosowania płatności na szczeblu regionalnym państwa członkowskie wykorzystują w każdym regionie część pułapu określonego w ust. 3. Dla każdego regionu wspomnianą część oblicza się, dzieląc odpowiedni pułap regionalny ustanowiony zgodnie z art. 20 ust. 2 przez pułap określony zgodnie z art. 19 ust. 1.
3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa co roku odpowiedni pułap dla płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

Płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych

Artykuł 34

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać płatność rolnikom uprawnionym do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w rozdziale 1, i których gospodarstwa rolne są całkowicie lub częściowo położone na obszarach o ograniczeniach naturalnych wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR].

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu płatności, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do wszystkich obszarów objętych zakresem wspomnianego ustępu lub – alternatywnie i na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów – decyzję o ograniczeniu płatności do niektórych obszarów, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR].
3. Nie naruszając przepisów ust. 2, i bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, stopniowego zmniejszania i ograniczania, liniowego zmniejszenia, o którym mowa w art. 7, oraz wszelkich zmniejszeń i wykluczeń wprowadzonych na podstawie art. 65 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR] płatność, o której mowa w ust. 1, przyznaje się rocznie na kwalifikujący się hektar położony na obszarach, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, i wypłaca się po aktywacji uprawnień do płatności dotyczących tych hektarów posiadanych przez danego rolnika.
4. Płatność na hektar, o której mowa w ust. 1, oblicza się, dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 35 przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 1, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.
5. Państwa członkowskie mogą stosować płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, na szczeblu regionalnym na warunkach określonych w niniejszym ustępie.

W takim przypadku państwa członkowskie określają odnośne regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak cechy ograniczeń naturalnych i warunki agronomiczne.

Państwo członkowskie dzieli pałap krajowy, o którym mowa w art. 35 ust. 1, między regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami.

Płatność na szczeblu regionalnym oblicza się, dzieląc pałap regionalny obliczony zgodnie z akapitem trzecim przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 1, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 35

Przepisy finansowe

1. Aby sfinansować płatność, o której mowa w art. 34, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję – do dnia 1 sierpnia 2013 r. – o wykorzystaniu do 5 % rocznego pałapu krajowego określonego w załączniku II.

O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, należy powiadomić Komisję przed upływem terminu, o którym mowa we wspomnianym akapicie.

Do dnia 1 sierpnia 2016 r. państwa członkowskie mogą zmienić swoją decyzję ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r.

2. Zgodnie z odsetkiem pułapu krajowego, który ma zostać wykorzystany przez państwa członkowskie na podstawie ust. 1, Komisja co roku – w drodze aktów wykonawczych – określa odpowiedni pułap dla omawianej płatności. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

ROZDZIAŁ 4

Płatność dla młodych rolników

Artykuł 36

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie przyznają roczną płatność młodym rolnikom, którzy są uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o którym mowa w rozdziale 1.
2. Na potrzeby niniejszego rozdziału „młodzi rolnicy” oznaczają:
 - a) osoby fizyczne, które po raz pierwszy zakładają gospodarstwo rolne jako kierujący gospodarstwem lub które założyły już takie gospodarstwo rolne w ciągu pięciu lat przez pierwszym złożeniem wniosku dotyczącego systemu płatności podstawowych, o którym mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR], oraz
 - b) których wiek w momencie składania wniosku, o którym mowa w lit. a), nie przekracza 40 lat.
3. Bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, stopniowego zmniejszania i ograniczania, liniowych zmniejszeń, o których mowa w art. 7, oraz wszelkich zmniejszeń i wykluczeń wprowadzonych na podstawie art. 65 rozporządzenia (UE) nr [...] [HZR] płatność, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyznaje się rocznie po aktywacji uprawnień do płatności przez danego rolnika.
4. Płatność, o której mowa w ust. 1, przyznaje się na rolnika na okres maksymalnie pięciu lat. Okres ten zostaje skrócony o liczbę lat, które upłynęły między założeniem gospodarstwa rolnego a pierwszym złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 2 lit. a).
5. Państwa członkowskie obliczają co roku kwotę płatności, o której mowa w ust. 1, mnożąc liczbę odpowiadającą 25 % średniej wartości uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika przez liczbę uprawnień, które rolnik ten aktywował zgodnie z art. 26 ust. 1.

Stosując akapit pierwszy, państwa członkowskie przestrzegają następujących maksymalnych limitów liczby aktywowanych uprawnień do płatności, które należy uwzględnić:

- a) w państwach członkowskich, w których średnia wielkość gospodarstw rolnych określona w załączniku VI wynosi do 25 hektarów włącznie – maksymalnie 25;
 - b) w państwach członkowskich, w których średnia wielkość gospodarstw rolnych określona w załączniku VI przekracza 25 hektarów – maksymalna liczba nie może być niższa niż 25 i nie wyższa niż wspomniana średnia wielkość.
6. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących warunków, zgodnie z którymi osobę prawną można uznać za kwalifikującą się do otrzymania płatności, o której mowa w ust. 1, w szczególności stosowania limitu wiekowego określonego w ust. 2 lit. b) w stosunku do osoby fizycznej działającej w ramach osoby prawnej lub do większej liczby takich osób fizycznych.

Artykuł 37

Przepisy finansowe

1. Aby sfinansować płatność, o której mowa w art. 36, państwa członkowskie wykorzystują odsetek rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, który nie może przekroczyć 2 %. Państwa członkowskie zgłoszą Komisji do dnia 1 sierpnia 2013 r. szacunkowy odsetek niezbędny do sfinansowania wspomnianej płatności.

Do dnia 1 sierpnia 2016 r. państwa członkowskie mogą zmienić wysokość szacunkowego odsetka ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r. Państwa członkowskie zgłoszą Komisji zmieniony odsetek do dnia 1 sierpnia 2016 r.

2. Bez uszczerbku dla maksymalnej wysokości 2 % określonej w ust. 1, jeżeli łączna kwota płatności, w odniesieniu do której złożono wnioski w danym państwie członkowskim w danym roku, przewyższa pułap określony zgodnie z ust. 4, i jeżeli pułap ten jest niższy niż 2 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia wszystkich płatności przyznawanych wszystkim rolnikom zgodnie z art. 25.

3. Jeżeli łączna kwota płatności, w odniesieniu do której złożono wnioski w danym państwie członkowskim w danym roku, przewyższa pułap określony zgodnie z ust. 4, i jeżeli pułap ten wynosi 2 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia kwot wypłacanych zgodnie z art. 36, aby zachować zgodność z pułapem.

4. Na podstawie szacunkowego odsetka zgłoszonego przez państwa członkowskie na podstawie ust. 1, Komisja co roku – w drodze aktów wykonawczych – określa odpowiedni pułap dla płatności, o której mowa w art. 36. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

TYTUŁ IV

WSPARCIE POWIĄZANE Z PRODUKCJĄ

ROZDZIAŁ 1

Dobrowolne wsparcie powiązane z produkcją

Artykuł 38

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie powiązane z produkcją na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać następującym sektorom i rodzajom produkcji: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykoria, owoce i warzywa oraz zagajniki o krótkiej rotacji.

2. Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać wyłącznie sektorom lub regionom państwa członkowskiego, w których określone typy rolnicze lub określone sektory rolnictwa znajdują się w trudnej sytuacji i mają szczególne znaczenie ze względów gospodarczych, społecznych lub środowiskowych.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 wsparcie powiązane z produkcją można również przyznawać rolnikom, którzy dnia 31 grudnia 2013 r. posiadali uprawnienia do płatności przyznane zgodnie z tytułem III rozdział 3 sekcja 2 oraz art. 71m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz zgodnie z art. 60 i art. 65 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i którzy nie posiadają kwalifikujących się hektarów w celu aktywacji uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowych, o których mowa w tytule III rozdział 1 niniejszego rozporządzenia.
4. Wsparcie powiązane z produkcją można przyznawać wyłącznie w zakresie, który jest niezbędny, aby zapewnić zachętę do utrzymania aktualnych poziomów produkcji w odnośnych regionach.
5. Wsparcie powiązane z produkcją ma formę płatności rocznej i jest przyznawane w określonych granicach ilościowych oraz oparte na określonych obszarach i płonach lub na określonej liczbie zwierząt.
6. Wszelkie wsparcie powiązane z produkcją przyznawane na podstawie niniejszego artykułu musi być zgodne z innymi środkami i politykami Unii.

7. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących:
- a) warunków przyznawania wsparcia, o którym mowa w niniejszym rozdziale,
 - b) przepisów dotyczących spójności z innymi środkami Unii oraz kumulacji wsparcia.

Artykuł 39

Przepisy finansowe

1. Aby sfinansować dobrowolne wsparcie powiązane z produkcją, państwa członkowskie mogą podjąć – do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok realizacji takiego wsparcia – decyzję o wykorzystaniu do 5 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu do 10 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, pod warunkiem że:
 - a) do dnia 31 grudnia 2013 r. stosowały system jednolitej płatności obszarowej określony w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub finansowały środki na podstawie art. 111 wspomnianego rozporządzenia lub jeżeli dotyczy ich odstępstwo określone w art. 69 ust. 5 lub – w przypadku Malty – w art. 69 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia; lub
 - b) przydzieliły – w ciągu co najmniej jednego roku w okresie 2010-2013 – ponad 5 % swojej kwoty dostępnej na przyznawanie płatności bezpośrednich określonych w tytułach III, IV oraz V rozporządzenia (WE) nr 73/2009 – z wyjątkiem tytułu IV rozdział 1 sekcja 6 – na sfinansowanie środków określonych w tytule III rozdział 2 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wsparcia określonego w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i)-(iv) i art. 68 ust. 1 lit. b) oraz e) wspomnianego rozporządzenia lub środków zgodnie z tytułem IV rozdział 1 – z wyjątkiem sekcji 6 – wspomnianego rozporządzenia.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie, które przydzieliły – w ciągu co najmniej jednego roku w okresie 2010-2013 – ponad 10 % swojej kwoty dostępnej na przyznawanie płatności bezpośrednich określonych w tytułach III, IV oraz V rozporządzenia (WE) nr 73/2009 – z wyjątkiem tytułu IV rozdział 1 sekcja 6 – na sfinansowanie środków określonych w tytule III rozdział 2 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wsparcia określonego w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i)-(iv) i art. 68 ust. 1 lit. b) oraz e) wspomnianego rozporządzenia lub środków zgodnie z tytułem IV rozdział 1 – z wyjątkiem sekcji 6 – wspomnianego rozporządzenia, mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu ponad 10 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, po zatwierdzeniu przez Komisję zgodnie z art. 41.
4. Do dnia 1 sierpnia 2016 r. państwa członkowskie mogą zmienić swoją decyzję na podstawie ust. 1, 2 i 3 i podjąć decyzję – ze skutkiem od 2017 r. – o:

- a) zwiększeniu odsetka określonego na podstawie ust. 1 i 2 w granicach określonych w wymienionych ustępach, jeżeli dotyczy, oraz – w odpowiednich przypadkach – o zmianie warunków przyznawania wsparcia;
 - b) obniżeniu odsetka stosowanego do finansowania wsparcia powiązanego z produkcją oraz – w odpowiednich przypadkach – o zmianie warunków przyznawania wsparcia;
 - c) wstrzymaniu przyznawania wsparcia na podstawie niniejszego rozdziału.
5. Na podstawie decyzji podjętej przez każde państwo członkowskie zgodnie z ust. 1-4 w sprawie części pułapu krajowego, która ma zostać wykorzystana, Komisja co roku – w drodze aktów wykonawczych – określa odpowiedni pułap dla przedmiotowego wsparcia. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 40

Powiadomienia

1. O decyzjach, o których mowa w art. 39, należy powiadomić Komisję do daty, o której mowa we wspomnianym artykule, a powiadomienie – z wyjątkiem decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 4 lit. c) – musi zawierać informacje o docelowych regionach, wybranych typach rolniczych lub sektorach oraz o wysokości wsparcia, które ma zostać przyznane.
2. Decyzje, o których mowa w art. 39 ust. 2 i 3 lub – w odpowiednich przypadkach – w art. 39 ust. 4 lit. a), obejmują również szczegółowy opis konkretnej sytuacji w docelowym regionie oraz opis konkretnych cech typów rolniczych lub określonych sektorów rolnictwa, które sprawiają, że odsetek, o którym mowa w art. 39 ust. 1 jest niewystarczający, aby zaradzić trudnościom, o których mowa w art. 38 ust. 2, i które uzasadniają większą wysokość wsparcia.

Artykuł 41

Zatwierdzenie przez Komisję

1. Komisja – w drodze aktu wykonawczego – zatwierdza decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 3 lub – w odpowiednich przypadkach – w art. 39 ust. 4 lit. a), jeżeli w odnośnym regionie lub sektorze wykazano jedną z następujących potrzeb:
 - a) konieczność utrzymania określonego poziomu konkretnej produkcji z uwagi na brak alternatyw i aby zmniejszyć ryzyko wstrzymania produkcji i zapobiec związanym z tym problemom społecznym lub środowiskowym,
 - b) konieczność zapewnienia stałej podaży dla lokalnego przemysłu przetwórczego, aby zapobiec niekorzystnym skutkom społeczno-ekonomicznym związanym z ewentualną restrukturyzacją;

- c) konieczność zrekompensowania rolnikom w określonym sektorze niekorzystnej sytuacji, która jest wynikiem trwających zakłóceń na odnośnym rynku;
 - d) konieczność interwencji w przypadku gdy wszelkie inne wsparcie dostępne na podstawie niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR] lub zatwierdzonego programu pomocy państwa uznano za niewystarczające, aby zaspokoić potrzeby określone w lit. a), b) i c).
2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje przepisy dotyczące procedury oceny i zatwierdzania decyzji, o których mowa w ust. 1. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny

Artykuł 42

Zakres stosowania

Rolnikom produkującym bawełnę objętą kodem CN 5201 00 przyznaje się pomoc na warunkach określonych w niniejszym rozdziale (zwana dalej „płatnością specyficzną w odniesieniu do bawełny”).

Artykuł 43

Kwalifikowalność

1. Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny jest przyznawana na kwalifikujący się hektar obszaru uprawy bawełny. Aby kwalifikować się do otrzymania pomocy, obszar musi być położony w granicach gruntów rolnych zatwierdzonych przez państwo członkowskie do produkcji bawełny, obsiany zatwierdzonymi odmianami i na którym rzeczywiście zbierane są plony w normalnych warunkach wzrostu.

Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny jest wypłacana w odniesieniu do bawełny o dobrej, należytej i przyjętej w handlu jakości.
2. Państwa członkowskie zatwierdzają grunty i odmiany, o których mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami i warunkami, które przyjmuje się zgodnie z ust. 3.
3. Aby zagwarantować skuteczne zarządzanie płatnością specyficzną w odniesieniu do bawełny, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących przepisów i warunków zatwierdzania gruntów i odmian do celów płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny.
4. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje przepisy dotyczące procedury zatwierdzania i informowania producentów na temat przedmiotowego

zatwierdzenia. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 44

Obszary bazowe, stałe wielkości plonów i kwoty referencyjne

1. Ustanawia się następujące krajowe obszary bazowe:
 - Bułgaria: 3 342 ha,
 - Grecja: 250 000 ha,
 - Hiszpania: 48 000 ha,
 - Portugalia: 360 ha.
2. Ustanawia się następujące stałe wielkości plonów w okresie referencyjnym:
 - Bułgaria: 1,2 tony/ha,
 - Grecja: 3,2 tony/ha,
 - Hiszpania: 3,5 tony/ha,
 - Portugalia: 2,2 tony/ha.
3. Kwotę płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny na hektar kwalifikującego się obszaru ustala się przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:
 - Bułgaria: 523,02 EUR w 2014 r.; 588,06 EUR w 2015 r.; oraz 661,79 EUR na 2016 r. i lata późniejsze
 - Grecja: 238,86 EUR
 - Hiszpania: 369,33 EUR
 - Portugalia: 232,57 EUR
4. Jeżeli w danym roku powierzchnia kwalifikującego się obszaru bawełny w danym państwie członkowskim przekracza powierzchnię obszaru bazowego ustanowioną w ust. 1, to kwotę, o której mowa w ust. 3, dla tego państwa członkowskiego zmniejsza się proporcjonalnie do wielkości, o jaką przekroczone obszar bazowy.
5. Aby umożliwić stosowanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących przepisów w zakresie warunków przyznawania płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, wymogów kwalifikowalności i praktyk agronomicznych.

6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określać przepisy dotyczące obliczania zmniejszenia określonego w ust. 4. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 45

Zatwierdzone organizacje międzybranżowe

1. Na potrzeby niniejszego rozdziału „zatwierdzona organizacja międzybranżowa” oznacza pomiot prawny, który zrzesza rolników produkujących bawełnę i co najmniej jeden podmiot zajmujący się odziarnianiem bawełny oraz prowadzi taką działalność, jak:
 - a) pomoc, w szczególności poprzez badania naukowe i badania rynkowe, na rzecz lepszej koordynacji wprowadzania bawełny do obrotu;
 - b) sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami Unii;
 - c) ukierunkowywanie produkcji na produkty, które są lepiej dostosowane do potrzeb rynkowych i popytu konsumentów, szczególnie pod względem jakości i ochrony konsumentów;
 - d) aktualizacja metod i środków mających na celu poprawę jakości produktów;
 - e) opracowywanie strategii marketingowych służących promowaniu bawełny za pośrednictwem systemów certyfikacji jakości.
2. Państwo członkowskie, na którego terytorium mają siedzibę podmioty zajmujące się odziarnianiem bawełny, zatwierdza organizacje międzybranżowe spełniające kryteria ustanowione zgodnie z ust. 3.
3. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących:
 - a) kryteriów zatwierdzania organizacji międzybranżowych;
 - b) obowiązków producentów;
 - c) przepisów dotyczących sytuacji, w których zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie spełnia wymienionych kryteriów.

Artykuł 46

Przyznawanie płatności

1. Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny przyznawana jest rolnikom na kwalifikujący się hektar zgodnie z art. 44.
2. Rolnikom, którzy są członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, przyznaje się płatność specyficzną w odniesieniu do bawełny na kwalifikujący się

hektar w ramach obszaru bazowego określonego w art. 44 ust. 1, zwiększoną o kwotę 2 EUR.

TYTUŁ V

System dla drobnych producentów rolnych

Artykuł 47

Przepisy ogólne

1. Rolnicy posiadający uprawnienia do płatności przyznane w 2014 r. na podstawie art. 21 i spełniający minimalne wymogi określone w art. 10 ust. 1 mogą uczestniczyć w uproszczonym systemie – zwanym dalej „systemem dla drobnych producentów rolnych” – na warunkach określonych w niniejszym tytule.
2. Płatności w ramach systemu dla drobnych producentów rolnych zastępują płatności, które mają zostać przyznane na podstawie tytułu III oraz IV.
3. Rolnicy biorący udział w systemie dla drobnych producentów rolnych są zwolnieni z praktyk rolniczych ustanowionych w tytule III rozdział 2.
4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby nie przyznawano płatności rolnikom, w przypadku których stwierdzono, że – po dacie opublikowania wniosku Komisji dotyczącego niniejszego rozporządzenia – podzielili swoje gospodarstwa rolne wyłącznie w celu skorzystania z systemu dla drobnych producentów rolnych. Niniejszy przepis ma również zastosowanie w przypadku rolników, których gospodarstwa rolne powstały w wyniku przedmiotowego podziału.

Artykuł 48

Uczestnictwo

Rolnicy, którzy chcą uczestniczyć w systemie dla drobnych producentów rolnych, składają wnioski do dnia 15 października 2014 r.

Rolnicy, którzy nie złożyli wniosku o uczestnictwo w systemie dla drobnych producentów rolnych do dnia 15 października 2014 r. lub postanowili wystąpić z niego po wspomnianym terminie lub których wybrano w celu przyznania wsparcia na podstawie art. 20 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR], nie mają już prawa do uczestnictwa w omawianym systemie.

Artykuł 49

Kwota płatności

1. Państwa członkowskie ustanawiają kwotę płatności rocznej dla systemu dla drobnych producentów rolnych na jednym z następujących poziomów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3:
 - a) kwota nieprzekraczająca 15 % średniej płatności krajowej na beneficjenta;
 - b) kwota odpowiadająca średniej płatności krajowej na hektar pomnożona przez liczbę odpowiadającą liczbie hektarów wynoszącą maksymalnie trzy.

Państwa członkowskie określają średnią krajową, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a), na podstawie pułapu krajowego określonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 i liczby rolników, którzy otrzymali uprawnienia do płatności zgodnie z art. 21 ust. 1.

Państwa członkowskie określają średnią krajową, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), na podstawie pułapu krajowego określonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 i liczby kwalifikujących się hektarów zgłoszonych zgodnie z art. 26 w 2014 r.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, nie może być niższa niż 500 EUR ani wyższa niż 1 000 EUR. Nie naruszając przepisów art. 51 ust. 1, jeżeli stosowanie ust. 1 powoduje, że kwota wynosi mniej niż 500 EUR lub więcej niż 1 000 EUR, kwotę zaokrągla się odpowiednio w górę lub w dół do kwoty minimalnej lub maksymalnej.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 kwotę, o której mowa w ust. 1, na Cyprze i Malcie można ustalić na poziomie niższym niż 500 EUR, ale nie niższym niż 200 EUR.

Artykuł 50

Warunki szczególne

1. W okresie uczestnictwa w systemie dla drobnych producentów rolnych rolnicy:
 - a) utrzymują co najmniej liczbę hektarów odpowiadającą liczbie posiadanych uprawnień;
 - b) spełniają minimalny wymóg określony w art. 10 ust. 1 lit. b).
2. Uprawnienia do płatności aktywowane w 2014 r. zgodnie z art. 25 i 26 przez rolnika uczestniczącego w systemie dla drobnych producentów rolnych uważa się za uprawnienia aktywowane na okres uczestnictwa rolnika w systemie.

Uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika w okresie uczestnictwa w omawianym systemie nie uważa się za niewykorzystane uprawnienia do płatności, które należy zwrócić do rezerwy krajowej w rozumieniu art. 24 ust. 1 lit. b).
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 27 uprawnienia do płatności posiadane przez rolnika uczestniczącego w systemie dla drobnych producentów rolnych nie są przekazywalne, z wyjątkiem przypadków dziedziczenia lub przewidywanego dziedziczenia.

Rolnicy, którzy wskutek dziedziczenia lub przewidywanego dziedziczenia otrzymali uprawnienia do płatności od rolnika uczestniczącego w systemie dla drobnych

producentów rolnych, kwalifikują się do uczestnictwa w omawianym systemie, jeżeli spełniają wymogi umożliwiające korzystanie z systemu płatności podstawowych i jeżeli odziedziczyli wszystkie uprawnienia do płatności posiadane przez rolnika, od którego otrzymali uprawnienia do płatności.

4. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących warunków uczestnictwa w systemie w przypadku zmiany sytuacji rolnika uczestniczącego w systemie.

Artykuł 51

Przepisy finansowe

5. Aby sfinansować płatność, o której mowa w niniejszym tytule, państwa członkowskie odejmują kwoty odpowiadające kwotom, do których drobni producenci rolni byłiby uprawnieni w ramach płatności podstawowej, o której mowa w tytule III rozdział 1, w ramach płatności za praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska, o której mowa w tytule III rozdział 2, a także – w odpowiednich przypadkach – w ramach płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, o której mowa w tytule III rozdział 3, w ramach płatności dla młodych rolników, o której mowa w tytule III rozdział 4, oraz w ramach wsparcia powiązanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV, od łącznych kwot dostępnych na odnośne płatności.

Różnicę między sumą wszystkich płatności należnych w ramach systemu dla drobnych producentów rolnych a łączną kwotą finansowaną zgodnie z akapitem pierwszym finansuje się poprzez zastosowanie liniowego zmniejszenia wszystkich płatności, jakie mają zostać zgodnie z art. 25.

Elementy, na podstawie których ustala się kwoty, o których mowa w akapicie pierwszym, są takie same przez cały okres uczestnictwa rolnika w systemie.

6. Jeżeli łączna kwota płatności należnych w ramach systemu dla drobnych producentów rolnych przekracza 10 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia kwot wypłacanych zgodnie z niniejszym tytułem, aby zachować zgodność z powyższym odsetkiem.

TYTUŁ VI

KRAJOWE PROGRAMY RESTRUKTURYZACJI SEKTORA BAWEŁNY

Artykuł 52

Wykorzystanie budżetu rocznego na programy restrukturyzacji

1. W przypadku państw członkowskich, które stosują art. 4 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 637/2008, odpowiedni budżet roczny dostępny zgodnie z art. 5 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia zostaje przekazany ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. jako dodatkowe fundusze Unii na środki w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr [...] [RDR].
2. W przypadku państw członkowskich, które stosują art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 637/2008, ich budżet roczny, o którym mowa w art. 5 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, włącza się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r. do pułapów krajowych określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

ROZDZIAŁ 1

Powiadomienia i sytuacje nadzwyczajne

Artykuł 53

Wymogi dotyczące powiadomień

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących niezbędnych środków dotyczących powiadomień przekazywanych przez państwa członkowskie na potrzeby niniejszego rozporządzenia lub na potrzeby sprawdzania, kontrolowania, monitorowania, oceny i audytu płatności bezpośrednich, wykonywania porozumień międzynarodowych, w tym wymogów dotyczących powiadomień na podstawie wspomnianych porozumień. Komisja uwzględnia przy tym zapotrzebowanie na dane oraz synergie między potencjalnymi źródłami danych.

Uzyskane informacje można – w odpowiednich przypadkach – przekazywać lub udostępniać organizacjom międzynarodowym i właściwym organom państw trzecich oraz można upowszechniać, z zastrzeżeniem ochrony danych osobowych i uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnic przedsiębiorstwa.

2. Aby powiadomienia, o których mowa w ust. 1, były szybkie, skuteczne, dokładne i racjonalne pod względem kosztów, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia:
 - a) charakteru i rodzaju informacji, które mają być przekazywane;
 - b) metod powiadamiania;

- c) przepisów dotyczących praw dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych;
 - d) warunków i sposobów publikacji informacji.
3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje:
- a) przepisy dotyczące dostarczania informacji niezbędnych do stosowania niniejszego artykułu;
 - b) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przekazywane oraz przepisy dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania;
 - c) zasady przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich lub społeczeństwu, z zastrzeżeniem ochrony danych osobowych i uzasadnionego interesu rolników i przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnic przedsiębiorstwa.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 54

Środki rozwiązywania szczególnych problemów

1. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – środki, które są konieczne i uzasadnione w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania szczególnych problemów. Środki te mogą stanowić odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia, ale jedynie w takim zakresie i przez taki okres, jakie są niezbędne. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.
2. W przypadku odpowiednio uzasadnionego pilnego charakteru sprawy związanego ze środkami, o którym mowa w ust. 1, Komisja przyjmuje – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 56 ust. 3 – akty wykonawcze stosowane w trybie natychmiastowym.

ROZDZIAŁ 2

Przekazanie uprawnień i przepisy wykonawcze

Artykuł 55

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Przekazane uprawnienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powierza się Komisji na czas nieokreślony od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Parlament Europejski lub Rada mogą w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze strony Parlamentu Europejskiego albo Rady wyrażonego w ciągu dwóch miesięcy od przekazania takiego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 56

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet zwany „Komitetem ds. Płatności Bezpośrednich”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

ROZDZIAŁ 3

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 57

Uchylenia

1. Rozporządzenie (WE) nr 637/2008 traci moc.

Rozporządzenie ma jednak nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2017 r. w odniesieniu do państw członkowskich, które korzystają z możliwości określonej w art. 4 ust. 1 akapit drugi wspomnianego rozporządzenia.

2. Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 traci moc.

Nie naruszając przepisów ust. 3, odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VII.

3. Odesłania w niniejszym rozporządzeniu do rozporządzeń (WE) nr 73/2009 oraz (WE) nr 1782/2003 odczytuje się jako odesłania do wymienionych rozporządzeń w formie obowiązującej przed ich uchyceniem.

Artykuł 58

Przepisy przejściowe

Aby zapewnić płynne przejście od przepisów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 do przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących niezbędnych środków w zakresie ochrony nabytych praw i uzasadnionych oczekiwań rolników.

Artykuł 59

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [siódmego] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednak art. 14, art. 20 ust. 5, art. 22 ust. 6, art. 35 ust. 1, art. 37 ust. 1 oraz art. 39 stosuje się od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZALĄCZNIK I

Wykaz systemów wsparcia

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Płatność podstawowa	Tytuł III rozdział 1 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Płatność dla rolników przestrzegających praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska	Tytuł III rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Płatność dla rolników na obszarach o określonych ograniczeniach naturalnych	Tytuł III rozdział 3 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Płatność dla młodych rolników	Tytuł III rozdział 4 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
Dobrowolne wsparcie powiązane z produkcją	Tytuł IV rozdział 1 niniejszego rozporządzenia	
Bawełna	Tytuł IV rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Płatność dla drobnych producentów rolnych	Tytuł V niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z produkcją
POSEI	Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 247/2006	Płatności bezpośrednie w ramach środków określonych w programach
Wyspy Morza Egejskiego	Rozdział III rozporządzenia (WE) nr 1405/2006	Płatności bezpośrednie w ramach środków określonych w programach

ZALĄCZNIK II

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 6

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	2014	2015	2016	2017	2018	2019 r. i kolejny rok
Belgia	553 521	544 065	534 632	525 205	525 205	525 205
Bulgaria	655 661	737 164	810 525	812 106	812 106	812 106
Republika Czeska	892 698	891 875	891 059	890 229	890 229	890 229
Dania	942 931	931 719	920 534	909 353	909 353	909 353
Niemcy	5 275 876	5 236 176	5 196 585	5 156 970	5 156 970	5 156 970
Estonia	108 781	117 453	126 110	134 749	134 749	134 749
Irlandia	1 240 652	1 239 027	1 237 413	1 235 779	1 235 779	1 235 779
Grecja	2 099 920	2 071 481	2 043 111	2 014 751	2 014 751	2 014 751
Hiszpania	4 934 910	4 950 726	4 966 546	4 988 380	4 988 380	4 988 380
Francja	7 732 611	7 694 854	7 657 219	7 619 511	7 619 511	7 619 511
Włochy	4 023 865	3 963 007	3 902 289	3 841 609	3 841 609	3 841 609
Cypr	52 273	51 611	50 950	50 290	50 290	50 290
Łotwa	163 261	181 594	199 895	218 159	218 159	218 159
Litwa	396 499	417 127	437 720	458 267	458 267	458 267
Luksemburg	34 313	34 250	34 187	34 123	34 123	34 123
Węgry	1 298 104	1 296 907	1 295 721	1 294 513	1 294 513	1 294 513
Malta	5 316	5 183	5 050	4 917	4 917	4 917
Niderlandy	806 975	792 131	777 320	762 521	762 521	762 521
Austria	707 503	706 850	706 204	705 546	705 546	705 546
Polska	3 038 969	3 066 519	3 094 039	3 121 451	3 121 451	3 121 451
Portugalia	573 046	585 655	598 245	610 800	610 800	610 800
Rumunia	1 472 005	1 692 450	1 895 075	1 939 357	1 939 357	1 939 357
Słowenia	141 585	140 420	139 258	138 096	138 096	138 096
Słowacja	386 744	391 862	396 973	402 067	402 067	402 067

Finlandia	533 932	534 315	534 700	535 075	535 075	535 075
Szwecja	710 853	711 798	712 747	713 681	713 681	713 681
Zjednoczone Królestwo	3 624 384	3 637 210	3 650 038	3 662 774	3 662 774	3 662 774

ZALĄCZNIK III**Pułapy netto, o których mowa w art. 7***(w mln EUR)*

Rok kalendarzowy	2014	2015	2016	2017	2018	2019 r. i kolejny rok
Belgia	553,5	544,1	534,6	525,2	525,2	525,2
Bulgaria	656,2	733,6	799,7	801,2	801,2	801,2
Republika Czeska	892,5	891,7	890,9	890,0	890,0	890,0
Dania	942,8	931,6	920,4	909,3	909,3	909,3
Niemcy	5 275,3	5 235,6	5 196,1	5 156,5	5 156,5	5 156,5
Estonia	108,8	117,5	126,1	134,7	134,7	134,7
Irlandia	1 240,7	1 239,0	1 237,4	1 235,8	1 235,8	1 235,8
Grecja	2 253,2	2 226,5	2 199,8	2 173,1	2 173,1	2 173,1
Hiszpania	4 978,9	4 994,4	5 010,0	5 031,4	5 031,4	5 031,4
Francja	7 732,6	7 694,9	7 657,2	7 619,5	7 619,5	7 619,5
Włochy	4 023,6	3 962,8	3 902,1	3 841,4	3 841,4	3 841,4
Cypr	52,3	51,6	51,0	50,3	50,3	50,3
Łotwa	163,3	181,6	199,9	218,2	218,2	218,2
Litwa	396,5	417,0	437,6	458,1	458,1	458,1
Luksemburg	34,3	34,2	34,2	34,1	34,1	34,1
Węgry	1 289,2	1 288,0	1 286,8	1 285,7	1 285,7	1 285,7
Malta	5,3	5,2	5,0	4,9	4,9	4,9
Niderlandy	807,0	792,1	777,3	762,5	762,5	762,5
Austria	707,5	706,9	706,2	705,5	705,5	705,5
Polska	3 038,9	3 066,4	3 093,9	3 121,4	3 121,4	3 121,4
Portugalia	573,2	585,8	598,4	611,0	611,0	611,0
Rumunia	1 468,0	1 684,0	1 880,9	1 924,0	1 924,0	1 924,0

Słowenia	141,6	140,4	139,3	138,1	138,1	138,1
Słowacja	384,4	389,5	394,5	399,4	399,4	399,4
Finlandia	533,9	534,3	534,7	535,1	535,1	535,1
Szwecja	710,9	711,8	712,7	713,7	713,7	713,7
Zjednoczone Królestwo	3 534,9	3 547,1	3 559,2	3 571,3	3 571,3	3 571,3

ZALĄCZNIK IV

Współczynniki stosowane zgodnie z art. 10 ust. 1

Państwo członkowskie	Limity dotyczące progu określonego w EUR (art. 10 ust. 1 lit. a))	Limity dotyczące progu określonego w hektarach (art. 10 ust. 1 lit. b))
Belgia	400	2
Bułgaria	200	0,5
Republika Czeska	200	5
Dania	300	5
Niemcy	300	4
Estonia	100	3
Irlandia	200	3
Grecja	400	0,4
Hiszpania	300	2
Francja	300	4
Włochy	400	0,5
Cypr	300	0,3
Łotwa	100	1
Litwa	100	1
Luksemburg	300	4
Węgry	200	0,3
Malta	500	0,1
Niderlandy	500	2
Austria	200	2
Polska	200	0,5
Portugalia	200	0,3
Rumunia	200	0,3
Słowenia	300	0,3
Słowacja	200	2
Finlandia	200	3
Szwecja	200	4
Zjednoczone Królestwo	200	5

ZALĄCZNIK V

Przepisy finansowe, o których mowa w art. 16 i 17, stosowane w przypadku Bułgarii i Rumunii

A. Kwoty służące do obliczania pułapów krajowych dla płatności, o których mowa w art. 16:

(w tys. EUR)

	2014	2015
Bułgaria	805 847	808 188
Rumunia	1 802 977	1 849 068

B. Łączna kwota uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich w stosunku do systemu płatności podstawowych, o której mowa w art. 17 ust. 2:

(w tys. EUR)

	2014	2015
Bułgaria	150 186	71 024
Rumunia	330 971	156 618

C. Łączna kwota krajowych płatności bezpośrednich uzupełniających płatność specyficzną w odniesieniu do bawełny, o której mowa w art. 17 ust. 3:

(w EUR)

	2014	2015
Bułgaria	556 523	295 687

ZALĄCZNIK VI

Średnia wielkość gospodarstwa rolnego stosowana zgodnie z art. 36 ust. 5

Państwo członkowskie	Średnia wielkość gospodarstwa rolnego (w hektarach)
Belgia	29
Bułgaria	6
Republika Czeska	89
Dania	60
Niemcy	46
Estonia	39
Irlandia	32
Grecja	5
Hiszpania	24
Francja	52
Włochy	8
Cypr	4
Łotwa	16
Litwa	12
Luksemburg	57
Węgry	7
Malta	1
Niderlandy	25
Austria	19
Polska	6
Portugalia	13
Rumunia	3
Słowenia	6
Słowacja	28
Finlandia	34
Szwecja	43
Zjednoczone Królestwo	54

ZAŁĄCZNIK VII

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr [...] [HZR]
Artykuł 1	Artykuł 1	-
-	Artykuł 2	-
Artykuł 2	Artykuł 4	-
-	Artykuł 5 ust. 2	-
Artykuł 3	Artykuł 5	-
Artykuł 4 ust. 1	-	Artykuł 91
Artykuł 4 ust. 2	-	Artykuł 95
Artykuł 5	-	Artykuł 93
Artykuł 6 ust. 1	-	Artykuł 94
Artykuł 6 ust. 2	-	-
Artykuł 7	-	-
Artykuł 8 ust. 1 i 2	Artykuł 7 ust. 1 i 3	-
-	Artykuł 7 ust. 2	-
Artykuł 9	-	-
Artykuł 10	-	-
Artykuł 11 ust. 1 i 2	-	Artykuł 25 ust. 1 i 2
-	Artykuł 8	-
Artykuł 12 ust. 1 i 2	-	Artykuł 12
Artykuł 12 ust. 3	-	Artykuł 14
Artykuł 12 ust. 4	-	-
Artykuł 13	-	Artykuł 13 ust. 2
Artykuł 14	-	Artykuł 68
Artykuł 15	-	Artykuł 69
Artykuł 16	-	Artykuł 70

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr [...] [HZR]
Artykuł 17	-	Artykuł 71
Artykuł 18	-	Artykuł 72
Artykuł 19	-	Artykuł 73
Artykuł 20	-	Artykuł 75
Artykuł 21	-	Artykuł 75 ust. 4
Artykuł 22	-	Artykuł 96
Artykuł 23	-	Artykuł 97
Artykuł 24	-	Artykuł 99
Artykuł 25	-	Artykuł 100
Artykuł 26	-	Artykuł 63
Artykuł 27 ust. 1	-	Artykuł 102 ust. 3
Artykuł 27 ust. 2	-	Artykuł 49
Artykuł 27 ust. 3	-	Artykuł 69 ust. 3
-	Artykuł 9	-
Artykuł 28 ust. 1 i 2	Artykuł 10 ust. 1, 3 i 4	-
-	Artykuł 10 ust. 2	-
Artykuł 28 ust. 3	Artykuł 23 ust. 1 lit. a) ppkt (ii)	-
-	Artykuł 23 ust. 1 lit. a) ppkt (i), art. 23 ust. 1 lit. c) oraz d)	-
-	Artykuł 11	-
Artykuł 29	-	Artykuł 76
Artykuł 30	-	Artykuł 62
Artykuł 31	-	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 32	Artykuł 15	-
Artykuł 33 ust. 1	Artykuł 18 ust. 1	-
-	Artykuł 18 ust. 2	-
Artykuł 34 ust. 1 i 2	Artykuł 25 ust. 1 i 2	-

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr [...] [HZR]
Artykuł 35	Artykuł 26	-
Artykuł 36	-	-
Artykuł 37	Artykuł 12	-
-	Artykuł 14	-
Artykuł 38	-	-
Artykuł 39 ust. 1	Artykuł 25 ust. 3	-
Artykuł 40 ust. 1	Artykuł 6 ust. 1	-
Artykuł 40 ust. 2	Artykuł 19 ust. 3	-
Artykuł 41 ust. 1	Artykuł 23 ust. 1	-
Artykuł 41 ust. 2	Artykuł 23 ust. 3 i 4	-
Artykuł 41 ust. 3	Artykuł 23 ust. 5 lit. a)	-
Artykuł 41 ust. 5	Artykuł 23 ust. 5 lit. b)	-
-	Artykuł 23 ust. 2, 6 i 7	-
Artykuł 41 ust. 6	Artykuł 22 ust. 4	-
Artykuł 42	Artykuł 24 ust. 1 lit. b)	-
Artykuł 43 ust. 1 i 2	Artykuł 25 ust. 1 i 2	-
Artykuł 43 ust. 3	-	-
Artykuł 44	-	-
Artykuł 45	-	-
-	-	-
-	Artykuł 19 ust. 1 i 2	-
Artykuł 46 ust. 1-4	Artykuł 20 ust. 1-4	-
Artykuł 46 ust. 5	-	-
-	Artykuł 21	-
Artykuł 47 ust. 1	-	-
Artykuł 47 ust. 2	Artykuł. 22 ust. 1 – zastosowanie regionalne	-

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr [...] [HZR]
-	Artykuł. 22 ust. 1 – zastosowanie krajowe	-
-	Artykuł 22 ust. 2, 3, 5, 6 i 7	-
Artykuł 48	-	-
Artykuł 49	-	-
Artykuł 50	-	-
Artykuł 51	-	-
Artykuł 52	-	-
Artykuł 53	-	-
Artykuł 54	-	-
Artykuł 55	-	-
Artykuł 56	-	-
Artykuł 57	-	-
Artykuł 58	-	-
Artykuł 59	-	-
Artykuł 60	-	-
Artykuł 61	-	-
Artykuł 62	-	-
Artykuł 63	-	-
Artykuł 64	-	-
Artykuł 65	-	-
Artykuł 66	-	-
Artykuł 67	-	-
Artykuł 68	-	-
Artykuł 69	-	-
Artykuł 70	-	-
Artykuł 71	-	-

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr [...] [HZR]
Artykuł 72	-	-
Artykuł 73	-	-
Artykuł 74	-	-
Artykuł 75	-	-
Artykuł 76	-	-
Artykuł 77	-	-
Artykuł 78	-	-
Artykuł 79	-	-
Artykuł 80	-	-
Artykuł 81	-	-
Artykuł 82	-	-
Artykuł 83	-	-
Artykuł 84	-	-
Artykuł 85	-	-
Artykuł 86	-	-
Artykuł 87	-	-
Artykuł 88	Artykuł 42	-
Artykuł 89	Artykuł 43	-
Artykuł 90	Artykuł 44	-
Artykuł 91	Artykuł 45	-
Artykuł 92	Artykuł 46	-
Artykuł 93	-	-
Artykuł 94	-	-
Artykuł 95	-	-
Artykuł 96	-	-
Artykuł 97	-	-
Artykuł 98	-	-

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr [...] [HZR]
Artykuł 99	-	-
Artykuł 100	-	-
Artykuł 101	-	-
Artykuł 102	-	-
Artykuł 103	-	-
Artykuł 104	-	-
Artykuł 105	-	-
Artykuł 106	-	-
Artykuł 107	-	-
Artykuł 108	-	-
Artykuł 109	-	-
Artykuł 110	-	-
Artykuł 111	-	-
Artykuł 112	-	-
Artykuł 113	-	-
Artykuł 114	-	-
Artykuł 115	-	-
Artykuł 116	-	-
Artykuł 117	-	-
Artykuł 118	-	-
Artykuł 119	-	-
Artykuł 120	-	-
Artykuł 121	Artykuł 16	-
Artykuł 122	-	-
Artykuł 123	-	-
Artykuł 124	-	-
Artykuł 124 ust. 6	-	Artykuł 98

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr [...] [HZR]
Artykuł 125	-	-
Artykuł 126	-	-
Artykuł 127	-	-
Artykuł 128	-	-
Artykuł 129	-	-
Artykuł 130	-	-
Artykuł 131	-	-
Artykuł 132	Artykuł 17	-
Artykuł 133	-	-
-	Artykuł 28	-
-	Artykuł 29	-
-	Artykuł 20	-
-	Artykuł 31	-
-	Artykuł 32	-
-	Artykuł 33	-
-	Artykuł 34	-
-	Artykuł 35	-
-	Artykuł 36	-
-	Artykuł 37	-
-	Artykuł 47	-
-	Artykuł 48	-
-	Artykuł 49	-
-	Artykuł 50	-
-	Artykuł 51	-
Artykuł 134	-	-
Artykuł 135	-	-
Artykuł 136	-	-

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr [...] [HZR]
-	Artykuł 52	-
Artykuł 137	-	-
Artykuł 138	Artykuł 3	-
Artykuł 139	Artykuł 13	-
Artykuł 140	Artykuł 53	-
Artykuł 141	Artykuł 56	-
Artykuł 142	Artykuł 55	-
Artykuł 142 lit. r)	Artykuł 54	-
Artykuł 143	-	-
Artykuł 144	-	-
Artykuł 145	-	-
Artykuł 146	Artykuł 55	-
Artykuł 146a	-	-
Artykuł 147	Artykuł 56	-
Artykuł 148	-	-
Artykuł 149	Artykuł 57	-

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”);
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW);
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 w zakresie stosowania płatności bezpośrednich dla rolników w odniesieniu do roku 2013;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady określającego środki dotyczące ustalania niektórych dopłat, refundacji i cen związanych z jednolitą wspólną organizacją rynków produktów rolnych;
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych oraz wsparcia dla plantatorów winorośli.

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²⁸

Dziedzina polityki Tytuł 05 Dział 2

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy (ramy prawne dla WPR po 2013 r.)

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**²⁹

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

²⁸ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

²⁹ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

x Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. *Wieloletni(-e) cel(-e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie*

W celu dbania o efektywność wykorzystania zasobów, aby móc osiągnąć w unijnym rolnictwie inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu zgodnie ze strategią „Europa 2020”, WPR ma następujące cele:

- rentowną produkcję żywności;
- zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi i działania na rzecz klimatu;
- zrównoważony rozwój terytorialny.

1.4.2. *Cel(-e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

Cele szczegółowe dziedziny polityki 05:

Cel szczegółowy nr 1:

Zapewnienie środowiskowych dóbr publicznych

Cel szczegółowy nr 2:

Rekompensowanie trudności związanych z produkcją na obszarach ze szczególnymi naturalnymi ograniczeniami

Cel szczegółowy nr 3:

Realizowanie działań związanych z przeciwdziałaniem zmianie klimatu i przystosowaniem się do niej

Cel szczegółowy nr 4:

Zarządzanie budżetem UE (WPR) zgodnie z wysokimi standardami zarządzania finansowego

Cel szczegółowy dla ABB 05 02 - interwencje na rynkach rolnych:

Cel szczegółowy nr 5:

Poprawa konkurencyjności sektora rolniczego i wzmocnienie jego udziału jakościowego w łańcuchu żywnościowym

Cel szczegółowy dla ABB 05 03 – pomoc bezpośrednia:

Cel szczegółowy nr 6:

Wsparcie dochodów gospodarstw oraz zmniejszanie ich zmienności

Cele szczegółowe dla ABB 05 04 – rozwój obszarów wiejskich:

Cel szczegółowy nr 7:

Promowanie ekologicznego wzrostu poprzez innowacje

Cel szczegółowy nr 8:

Wspieranie zatrudnienia na obszarach wiejskich oraz wspomaganie zachowania struktur społecznych w obszarach wiejskich

Cel szczegółowy nr 9:

Poprawa gospodarki wiejskiej oraz promocja dywersyfikacji

Cel szczegółowy nr 10:

Uwzględnienie różnorodności strukturalnej systemów rolniczych

1.4.3. Oczekiwany(-e) wynik(-i) i wpływ

Na tym etapie niemożliwe jest określenie celów ilościowych w odniesieniu do wskaźników wpływu. Choć polityka może mieć określony kierunek, to ogólne wyniki gospodarcze, środowiskowe i społeczne mierzone tymi wskaźnikami będą ostatecznie zależały od wpływu szeregu czynników zewnętrznych, które, jak wskazują ostatnie doświadczenia, stały się znaczące i nieprzewidywalne. Prowadzona jest dalsza analiza, która będzie gotowa dla okresu po 2013 r.

W odniesieniu do płatności bezpośrednich państwa członkowskie będą miały możliwość postanowienia, w ograniczonym zakresie, o wdrożeniu określonych elementów systemów płatności bezpośrednich.

W odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich oczekiwane wyniki i wpływ będą zależały od programów rozwoju obszarów wiejskich, które państwa członkowskie przedłożą Komisji. Państwa członkowskie zostaną poproszone o wyznaczenie celów w swoich programach.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Wniosek obejmuje utworzenie wspólnych ram monitorowania i oceny w celu mierzenia wyników wspólnej polityki rolnej. Ramy te obejmują wszystkie instrumenty odnoszące się do monitorowania i oceny środków WPR, a w szczególności do płatności bezpośrednich, środków rynkowych, środków rozwoju obszarów wiejskich i do stosowania zasady wzajemnej zgodności.

Wpływ tych środków WPR jest mierzony w odniesieniu do następujących celów:

- a) rentownej produkcji żywności, z akcentem na dochód z działalności rolniczej, wydajność rolnictwa i stabilność cen;
- b) zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi i działań na rzecz klimatu, z akcentem na emisję gazów cieplarnianych, różnorodność biologiczną, glebę i wodę;
- c) zrównoważonego rozwoju terytorialnego, z akcentem na rozwój obszarów wiejskich, wzrost gospodarczy i ubóstwo na obszarach wiejskich.

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa zestaw wskaźników właściwych dla tych celów i obszarów.

Ponadto w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich proponuje się wzmocniony wspólny system monitorowania i oceny. Celem tego systemu jest a) zaprezentowanie postępów i osiągnięć w dziedzinie polityki rozwoju obszarów wiejskich oraz dokonanie oceny wpływu, efektywności, skuteczności i znaczenia interwencji z zakresu polityki rozwoju obszarów wiejskich, b) przyczynianie się do lepszego ukierunkowania wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich oraz c) wspieranie wspólnego procesu uczenia się w odniesieniu do monitorowania i oceny. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – opracuje wykaz wspólnych wskaźników związanych z priorytetami polityki.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona (-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Aby osiągnąć wieloletnie cele strategiczne WPR, które są bezpośrednim odzwierciedleniem strategii „Europa 2020” dla europejskich obszarów wiejskich, oraz aby spełnić odpowiednie wymogi Traktatu, wnioski mają na celu utworzenie ram prawnych dla wspólnej polityki rolnej dla okresu po roku 2013.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii*

Przyszła WPR nie będzie polityką, która służy jedynie potrzebom niewielkiej, choć bardzo ważnej części unijnej gospodarki, ale polityką o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa żywnościowego, środowiska naturalnego i równowagi terytorialnej. Tym samym WPR, jako prawdziwie wspólna polityka, w najbardziej efektywny sposób wykorzystuje ograniczone środki budżetowe na utrzymanie zrównoważonego rolnictwa w całej UE. Tak prowadzona polityka pozwala rozwiązywać istotne problemy wykraczające poza granice jednego kraju, takie jak zmiana klimatu, zwiększając solidarność między państwami członkowskimi.

Jak wspomniano w komunikacie Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020”³⁰, WPR jest prawdziwie europejską polityką. Zamiast tworzyć 27 oddzielnych strategii i budżetów w dziedzinie rolnictwa państwa członkowskie łączą dostępne zasoby na potrzeby jednej europejskiej polityki z jednym europejskim budżetem. To naturalnie oznacza, że na WPR przypada znacząca część budżetu UE. Podejście to jest jednak bardziej efektywne i ekonomiczne niż nieskoordynowane podejście krajowe.

³⁰ COM(2011)500 wersja ostateczna z 29 czerwca 2011.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Na podstawie oceny bieżących ram politycznych, szeroko zakrojonych konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz analizy przyszłych wyzwań i potrzeb dokonano wyczerpującej oceny skutków. Więcej szczegółów można znaleźć w ocenie skutków i uzasadnieniu towarzyszącym wnioskowi legislacyjnemu.

1.5.4. *Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia*

Wnioski ustawodawcze dotyczące niniejszej oceny skutków finansowych należy postrzegać w szerszym kontekście wniosku dotyczącego jednego ramowego rozporządzenia zawierającego wspólne przepisy w odniesieniu do wspólnych strategicznych funduszy ramowych (EFRROW, EFRR, EFS, Fundusz Spójności i Europejski Fundusz Morski i Rybacki). To rozporządzenie ramowe w istotny sposób przyczyni się do redukcji obciążenia administracyjnego, do wydatkowania środków UE w sposób efektywny i do wprowadzenia uproszczenia w praktyce. To podkreśla także nowe koncepcje wspólnych ram strategicznych dla wszystkich wymienionych funduszy i przyszłych umów o partnerstwie, które również obejmą te fundusze.

We wspólnych ramach strategicznych, które zostaną określone, cele i priorytety strategii „Europa 2020” zostaną przełożone na priorytety dla EFRROW oraz EFRR, EFS, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, co zapewni zintegrowane wykorzystanie funduszy do osiągnięcia wspólnych celów.

We wspólnych ramach strategicznych określone zostaną również mechanizmy koordynacji między innymi istotnymi instrumentami i strategiami Unii.

W odniesieniu do WPR osiągnięte ponadto zostaną znaczące synergie i uproszczenia poprzez harmonizację i dostosowanie zasad zarządzania i kontroli dotyczących pierwszego (EFRG) i drugiego (EFRROW) filaru WPR. Należy zachować silne powiązanie między EFRG i EFRROW i utrzymać struktury już istniejące w państwach członkowskich.

1.6. **Czas trwania działania i jego wpływu finansowego**

x Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania (w odniesieniu do projektów rozporządzeń w sprawie systemów płatności bezpośrednich, rozwoju obszarów wiejskich i przepisów przejściowych)**

– x od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

– x Czas trwania wpływu finansowego: okres przyszłych wieloletnich ram finansowych. W odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich wpływ na płatności będzie trwał do 2023 r.

x Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania (w odniesieniu do projektu rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku i rozporządzenia horyzontalnego)**

– Wprowadzenie w życie od 2014 r.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania³¹

x **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- agencjom wykonawczym
- organom utworzonym przez Wspólnoty³²
- krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

x **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

Uwagi:

Nie ma znaczących zmian w porównaniu z sytuacją obecną, tj. większość wydatków związanych z wnioskami ustawodawczymi w sprawie reformy WPR będzie zarządzana w drodze zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi. Bardzo niewielka część nadal jednak będzie podlegać bezpośredniemu zarządzaniu scentralizowanemu przez Komisję.

³¹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³² O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Pod względem monitorowania i oceny WPR Komisja co cztery lata przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, przy czym pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone nie później niż pod koniec 2017 r.

Jest to uzupełnione przepisami szczegółowymi we wszystkich obszarach WPR, a różne wyczerpujące wymogi w zakresie sprawozdawczości i powiadamiania zostaną określone w przepisach wykonawczych.

Jeżeli chodzi o rozwój obszarów wiejskich, istnieją również przepisy dotyczące monitorowania na poziomie programu, które zostaną powiązane z innymi funduszami i połączone z ocenami *ex ante*, bieżącymi i *ex post*.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Istnieje ponad siedem milionów beneficjentów WPR otrzymujących wsparcie w ramach różnych systemów pomocy, z których każdy posiada szczegółowe i czasami złożone kryteria kwalifikowalności.

Obniżanie poziomu błędów w obszarze wspólnej polityki rolnej można już uznać za tendencję. Najnowszy poziom błędów, wynoszący niemal 2 %, potwierdza zatem ogólną pozytywną ocenę poprzednich lat. Planowane są dalsze starania w celu osiągnięcia poziomu błędów poniżej 2 %.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

W pakiecie ustawodawczym, w szczególności we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i jej monitorowania, przewiduje się utrzymanie i wzmocnienie obecnego systemu utworzonego przez rozporządzenie (WE) nr 1290/2005. W rozporządzeniu tym określono istnienie obowiązkowej struktury administracyjnej na poziomie państwa członkowskiego, skupionej wokół akredytowanych agencji płatniczych, które są odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli na poziomie beneficjenta końcowego zgodnie z zasadami określonymi w punkcie 2.3. Co roku kierownik każdej agencji płatniczej jest zobowiązany do przedstawienia poświadczenia wiarygodności, które obejmuje kompletność, dokładność i prawdziwość sprawozdań finansowych, właściwe funkcjonowanie systemów kontroli wewnętrznej oraz zgodność z prawem i prawidłowość transakcji podstawowych. Niezależny organ audytowy proszony jest o wydanie opinii na temat wszystkich tych trzech elementów.

Komisja będzie kontynuować kontrolę wydatków na rolnictwo, stosując podejście oparte na ryzyku, aby zapewnić ukierunkowanie kontroli na obszary najwyższego ryzyka. W przypadku gdy w drodze kontroli zostanie wykazane, że wydatki poniesiono z naruszeniem prawa Unii, Komisja wykluczy odpowiednie kwoty z finansowania z Unii zgodnie z kontrolą zgodności rozliczeń.

Jeżeli chodzi o koszt kontroli, szczegółowa analiza przedstawiona jest w załączniku 8 do oceny skutków towarzyszącej wnioskowi ustawodawczemu.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

W pakiecie ustawodawczym, w szczególności we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, przewiduje się utrzymanie i wzmocnienie obecnych szczegółowych systemów kontroli i kar w odniesieniu do agencji płatniczych, mających wspólne podstawowe cechy i specjalne zasady dostosowane do specyfiki każdego systemu pomocy. Systemy te zasadniczo zapewniają gruntowną kontrolę administracyjną 100 % wniosków o przyznanie pomocy, kontrole krzyżowe z innymi bazami danych w stosownych przypadkach, a także kontrole na miejscu przed dokonaniem płatności w odniesieniu do minimalnej liczby transakcji, w zależności od ryzyka związanego z danym systemem. Jeżeli te kontrole na miejscu wskazują na dużą liczbę nieprawidłowości, należy przeprowadzić dodatkowe kontrole. W tym kontekście najważniejszym systemem jest Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZIK), który w roku budżetowym 2010 obejmował około 80 % wszystkich wydatków w ramach EFRG i EFRROW. W odniesieniu do państw członkowskich posiadających właściwie funkcjonujące systemy kontroli i niskie poziomy błędów Komisja będzie uprawniona do zezwolenia na zmniejszenie liczby kontroli na miejscu.

W pakiecie ponadto przewiduje się, że państwa członkowskie zapobiegają nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom oraz je wykrywają i korygują, wymierzają skuteczne, odstraszające i proporcjonalne kary określone w prawodawstwie Unii lub w prawie krajowym oraz odzyskują wszelkie nieprawidłowe płatności wraz z odsetkami. Obejmuje to automatyczny mechanizm rozliczania przypadków nieprawidłowości, przy czym jeżeli w ciągu czterech lat od daty wniosku o odzyskanie wierzytelności lub w ciągu ośmiu lat w przypadku postępowań sądowych nie doszło do odzyskania, kwota nieodzyskana obciąża dane państwo członkowskie. Mechanizm ten będzie dla państw członkowskich silną zachętą do możliwie szybkiego odzyskiwania nieprawidłowych płatności.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

Kwoty wskazane w tej ocenie skutków finansowych są wyrażone w aktualnych cenach i w zobowiązaniach.

Poza zmianami wynikającymi z wniosków ustawodawczych wymienionych w poniższych tabelach wnioski ustawodawcze powodują dalsze zmiany, które nie mają wpływu finansowego.

W odniesieniu do każdego roku w okresie 2014-2020 nie można na tym etapie wykluczyć stosowania dyscypliny finansowej. Nie będzie to jednak zależało od propozycji reform jako takich, ale od innych czynników, takich jak udzielenie bezpośredniej pomocy lub przyszły rozwój rynków rolnych.

W odniesieniu do pomocy bezpośredniej podwyższone pułapy netto dla 2014 r. (rok kalendarzowy 2013) zawarte we wniosku dotyczącym okresu przejściowego są wyższe niż kwoty przydzielone na pomoc bezpośrednią podane w załączonych tabelach. Celem tego podwyższenia pułapów jest zapewnienie kontynuacji istniejącego prawodawstwa w scenariuszu, w którym wszystkie inne elementy pozostałyby niezmiennymi, bez uszczerbku dla możliwej potrzeby zastosowania mechanizmów dyscypliny finansowej.

Propozycje reform zawierają przepisy zapewniające państwu członkowskim pewien poziom elastyczności w odniesieniu do przydziału pomocy bezpośredniej w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią skorzystać z tej elastyczności, będzie to miało w ramach danych kwot finansowych konsekwencje finansowe, których nie można oszacować ilościowo na tym etapie.

W niniejszej ocenie skutków finansowych nie uwzględnia się możliwego wykorzystania rezerwy kryzysowej. Należy podkreślić, że uwzględnione kwoty na wydatki związane z rynkiem opierają się na braku publicznego zakupu interwencyjnego i innych środków związanych z sytuacją kryzysową w dowolnym sektorze.

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Tabela 1: Kwoty dotyczące WPR, w tym kwoty dodatkowe przewidziane we wnioskach w sprawie wieloletnich ram finansowych oraz wnioskach w sprawie reformy WPR

w mln EUR (ceny bieżące)

Rok budżetowy	2013	2013 po korekcie (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓLEM 2014-2020
Wieloletnie ramy finansowe										
Dział 2										
Pomoc bezpośrednia oraz wydatki związane z rynkiem (2) (3) (4)	44 939	45 304	44 830	45 054	45 299	45 519	45 508	45 497	45 485	317 193
Szacowane dochody przeznaczane na określony cel	672	672	672	672	672	672	672	672	672	4 704
P1 Pomoc bezpośrednia i wydatki związane z rynkiem (włącznie z dochodami przeznaczonymi na określony cel)	45 611	45 976	45 502	45 726	45 971	46 191	46 180	46 169	46 157	321 897
P2 Rozwój obszarów wiejskich (4)	14 817	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	101 157
Ogółem	60 428	60 428	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
Dział 1										
Badania i innowacje w rolnictwie w ramach wspólnych ram strategicznych	-	-	682	696	710	724	738	753	768	5 072
Osoby najbardziej potrzebujące	-	-	379	387	394	402	410	418	427	2 818
Ogółem	-	-	1 061	1 082	1 104	1 126	1 149	1 172	1 195	7 889
Dział 3										
Bezpieczeństwo żywności	-	-	350	350	350	350	350	350	350	2 450
Poza wieloletnimi ramami finansowymi										
Rezerwa na wypadek kryzysu w rolnictwie	-	-	531	541	552	563	574	586	598	3 945
Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EGF)										
Maksymalna ilość dostępnych środków na rolnictwo: (5)	-	-	379	387	394	402	410	418	427	2 818
OGÓLEM										
ŁĄCZNA liczba wniosków Komisji (w ramach WRF oraz poza WRF) + dochody przeznaczane na określony cel	60 428	60 428	62 274	62 537	62 823	63 084	63 114	63 146	63 177	440 156

ŁĄCZNA liczba wniosków w sprawie WRF (tzn. z wyłączeniem Rezerwy i EGF) + dochody przeznaczane na określony cel	60 428	60 428	61 364	61 609	61 877	62 119	62 130	62 141	62 153	433 393
--	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

Uwagi:

- (1) Biorąc pod uwagę wprowadzone zmiany ustawodawcze, tzn. dobrowolną modulację w Wielkiej Brytanii oraz art. 136, „niewydane kwoty” przestaną obowiązywać przed końcem 2013 r.
- (2) Kwoty te odnoszą się do proponowanego pułapu rocznego dla pierwszego filaru. Należy jednak zauważyć, że proponuje się przeniesienie ujemnych wydatków z księgowego rozliczania rachunków (obecnie pozycja budżetu 05 07 01 06) na dochody przeznaczane na określony cel (pozycja budżetu 67 03). Szczegółowe informacje – zob. tabela dot. szacowanych dochodów na kolejnej stronie.
- (3) Dane liczbowe dotyczące 2013 r. zawierają kwoty odnoszące się do środków weterynaryjnych i fitosanitarnych, a także instrumentów rynkowych sektora rybołówstwa.
- (4) Kwoty zawarte w powyższej tabeli odpowiadają tym z komunikatu Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)500 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r.). Należy zdecydować, czy WRF będą odzwierciedlać proponowane przesunięcie finansowania przez państwo członkowskie krajowego programu restrukturyzacji sektora bawełny na rozwój obszarów regionalnych od 2014 r. przy dostosowaniu (4mln EUR rocznie) kwot odpowiednio poniżej pułapu EFRG oraz dla drugiego filaru. Kwoty w tabelach zaprezentowanych w poniższych sekcjach zostały przesunięte, bez względu na ich wskazanie w WRF.
- (5) Zgodnie z założeniami komunikatu Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)500 wersja ostateczna) całkowita kwota 2,5 mld EUR w cenach z 2011 r. będzie dostępna w ramach Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji na rzecz zapewnienia dodatkowego wsparcia dla rolników odczuwających skutki globalizacji. Zastosowany w powyższej tabeli podział na lata i bieżące ceny jest **orientacyjny**. We wniosku w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie współpracy budżetowej oraz należytego zarządzania finansami (COM(2011)403 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r.) określono całkowitą maksymalną kwotę roczną dla EGF w wysokości 429 mln EUR w cenach na 2011 r.

3.2. Szacowany wpływ na wydatki

3.2.1. Podsumowanie dotyczące szacowanego wpływu na wydatki

Tabela 2: Szacunkowe dochody oraz wydatki na obszar polityki 05 w ramach działu 2

w mln EUR (ceny bieżące)

Rok budżetowy	2013	2013 po korekcie	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓLEM 2014-2020
DOCHODY										
123 – Opłata produkcyjna od cukru (zasoby własne)	123	123	123	123						246
67 03 - Dochody przeznaczone na określony cel	672	672	741	741	741	741	741	741	741	5 187
w tym: ex 05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Ogółem	795	795	864	864	741	741	741	741	741	5 433
WYDATKI										
05 02 – Rynki (1)	3 311	3 311	2 622	2 641	2 670	2 699	2 722	2 710	2 699	18 764
05 03 – Pomoc bezpośrednia (przed ograniczeniem) (2)	42 170	42 535	42 876	43 081	43 297	43 488	43 454	43 454	43 454	303 105
05 03 – Pomoc bezpośrednia (po ograniczeniu)	42 170	42 535	42 876	42 917	43 125	43 303	43 269	43 269	43 269	302 027
05 04 - Rozwój obszarów wiejskich (przed ograniczeniem)	14 817	14 451	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	101 185
05 04 - Rozwój obszarów wiejskich (po ograniczeniu)	14 817	14 451	14 455	14 619	14 627	14 640	14 641	14 641	14 641	102 263
05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	-69	-69	0	0	0	0	0	0	0	0
Ogółem	60 229	60 229	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
BUDŻET NETTO po dochodach przeznaczonych na określony cel			59 212	59 436	59 682	59 901	59 890	59 879	59 867	417 867

Uwagi:

- (1) Ocena wstępna w odniesieniu do 2013 r. w oparciu o Projekt budżetu na rok 2012 z uwzględnieniem ustalonych już dostosowań prawnych na rok 2013 (np. pułap dotyczący sektora win, zniesienie premii z tytułu skrobi ziemniaczanej, susz paszowy) oraz niektóre przewidywane zmiany rozwojowe. Na wszystkie lata przyjęto założenie o braku konieczności dodatkowego finansowania środków wsparcia z powodu zakłóceń lub kryzysu na rynku.
- (2) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.

Tabela 3: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do dochodów oraz wydatków WPR w podziale na rozdziały dotyczące budżetu.

w mln EUR (ceny bieżące)

Rok budżetowy	2013	2013 po korekcie								OGÓŁEM 2014-2020
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
DOCHODY										
123 – Opłata produkcyjna od cukru (zasoby własne)	123	123	0	0	0	0	0	0	0	0
67 03 - Dochody przeznaczone na określony cel	672	672	69	69	69	69	69	69	69	483
w tym: kiedyś 05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Ogółem	795	795	69	69	69	69	69	69	69	483
WYDATKI										
05 02 – Rynki (1)	3 311	3 311	-689	-670	-641	-612	-589	-601	-612	-4 413
05 03 – Pomoc bezpośrednia (przed ograniczeniem) (2)	42 170	42 535	-460	-492	-534	-577	-617	-617	-617	-3 913
05 03 – Pomoc bezpośrednia – Szacunkowy produkt wynikający z ograniczenia			0	-164	-172	-185	-186	-186	-186	-1 078
05 04 - Rozwój obszarów wiejskich (przed ograniczeniem)	14 817	14 451	4	4	4	4	4	4	4	28
05 04 – Rozwój obszarów wiejskich – Szacunkowy produkt wynikający z			0	164	172	185	186	186	186	1 078
05 07 01 06 – Księgowe rozliczanie rachunków	-69	-69	69	69	69	69	69	69	69	483
Ogółem	60 229	60 229	-1 076	-1 089	-1 102	-1 115	-1 133	-1 144	-1 156	-7 815
BUDŻET NETTO po dochodach przeznaczonych na określony cel			-1 145	-1 158	-1 171	-1 184	-1 202	-1 213	-1 225	-8 298

Uwagi:

- (1) Ocena wstępna w odniesieniu do 2013 r. w oparciu o Projekt budżetu na rok 2012 z uwzględnieniem ustalonych już dostosowań prawnych na rok 2013 (np. pułap dotyczący sektora win, zniesienie premii z tytułu skrobi ziemniaczanej, susz paszowy) oraz niektóre przewidywane zmiany rozwojowe. Na wszystkie lata przyjęto założenie o braku konieczności dodatkowego finansowania środków wsparcia z powodu zakłóceń lub kryzysu na rynku.
- (2) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.

Tabela 4: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do wydatków WPR związanych z rynkami.

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY		Podstawa prawna	Przewidywane zapotrzebowanie	Zmiany w stosunku do 2013 r.							OGÓLEM 2014-2020	
			2013 (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		
		art. 154, 155, 156	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
		wcześniej art. 10	p.m.	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	(2)	wcześniej art. 27 rozp. 1234/2007	500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-3 500,0
		art. 16	-	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	(3)	wcześniej art. 5 rozp. 637/2008	10,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-28,0
		wcześniej art. 117	30,0	0,0	0,0	0,0	-15,0	-15,0	-30,0	-30,0	-30,0	-90,0
		art. 21	90,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	420,0
		wcześniej art. 111	2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-15,9
		art. 16	-	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
		wcześniej art. 101, 102	p.m.	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	(4)	art. 16	14,0	[-1,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-85,0]
		wcześniej art. 309	p.m.	-	-	-	-	-	-	-	-	-

OGÓLEM 05 02									
Wpływ netto wniosków w sprawie reformy (5)		-446,3	-446,3	-446,3	-461,3	-461,3	-476,3	-476,3	-3 213,9

Uwagi:

- (1) Zapotrzebowanie na 2013 r. zostało oszacowane w oparciu o Projekt budżetu Komisji na rok 2012 z wyjątkiem (a) sektora owoców i warzyw, którego potrzeby opiera się na ocenie skutków finansowych poszczególnych reform oraz b) wszelkich już uzgodnionych zmian prawnych.
- (2) Kwota dotycząca 2013 r. odpowiada zapisom wniosku Komisji COM(2010)486. Poczawszy od 2014 r. działanie to będzie finansowane w ramach działu 1.
- (3) Od 2014 r. finansowanie programu restrukturyzacji bawełny w Grecji (4 mln EUR rocznie) zostanie przesunięte na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Finansowanie dla Hiszpanii (6,1 mln EUR rocznie) zostanie przekazane na system jednolitej płatności od 2018 r. (decyzja została już podjęta).
- (4) Szacunkowy rezultat w przypadku braku zastosowania działania.
- (5) Poza wydatkami w ramach rozdziałów 05 02 oraz 05 03, spodziewane jest finansowanie wydatków bezpośrednich w ramach rozdziałów 05 01, 05 07 oraz 05 08 z dochodów przeznaczonych na EFRG.

Tabela 5: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do pomocy bezpośredniej

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY	Podstawa prawna	Przewidywane zapotrzebowanie		Zmiany w stosunku do 2013 r.							OGÓLEM 2014-2020
		2013 (1)	2013 po korekcie (2)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Pomoc bezpośrednia		42 169,9	42 535,4	341,0	381,1	589,6	768,0	733,2	733,2	733,2	4 279,3
- Zadeklarowane zmiany											
Stopniowe wprowadzanie EU 12				875,0	1 133,9	1 392,8	1 651,6	1 651,6	1 651,6	1 651,6	10 008,1
Restrukturyzacja sektora bawełny				0,0	0,0	0,0	0,0	6,1	6,1	6,1	18,4
Badania kontrolne				-64,3	-64,3	-64,3	-90,0	-90,0	-90,0	-90,0	-552,8
Poprzednie reformy				-9,9	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-204,2
- Zmiany w związku z wnioskami w sprawie nowej reformy WPR				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
w tym: ograniczenie				0,0	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
OGÓLEM 05 03											
Wpływ netto wniosków w sprawie				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3

reformy											
WYDATKI OGÓŁEM		42 169,9	42 535,4	42 876,4	42 916,5	43 125,0	43 303,4	43 268,7	43 268,7	43 268,7	302 027,3

Uwagi:

- (1) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.
- (2) Biorąc pod uwagę wprowadzone zmiany ustawodawcze, tzn. dobrowolną modulację w Wielkiej Brytanii oraz art. 136, „niewydane kwoty” przestaną obowiązywać przed końcem 2013 r.

Tabela 6: Części składowe pomocy bezpośredniej

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM 2014-2020
Załącznik II	42 407,2	42 623,4	42 814,2	42 780,3	42 780,3	42 780,3	256 185,7
Płatności na rzecz praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska (30%)	12 866,5	12 855,3	12 844,3	12 834,1	12 834,1	12 834,1	77 068,4
Maksymalna kwota przeznaczona na płatności na rzecz młodych rolników (2 %)	857,8	857,0	856,3	855,6	855,6	855,6	5 137,9
System płatności podstawowych, Płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi, dobrowolne wsparcie powiązane z produkcją	28 682,9	28 911,1	29 113,6	29 090,6	29 090,6	29 090,6	173 979,4
Maksymalna możliwa kwota do przeniesienia z powyższych źródeł na finansowanie programu dla drobnych producentów rolnych (10 %)	4 288,8	4 285,1	4 281,4	4 278,0	4 278,0	4 278,0	25 689,3
Przesunięcia w sektorze wina, o których mowa w załączniku II ³³	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	959,1
Ograniczenie	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
Bawelna	256,0	256,3	256,5	256,6	256,6	256,6	1 538,6
POSEI/ małe wyspy Morza Egejskiego	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	2 504,4

³³ Pomoc bezpośrednia w latach 2014-2020 obejmuje oszacowanie przesunięcia w sektorze wina na środki sanitarne i fitosanitarne (SPS) w oparciu o decyzje podejmowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do 2013 r.

Tabela 7: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do środków tymczasowych wobec przyznawania pomocy bezpośredniej w 2014 r.

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY	Podstawa prawna	Przewidywane zapotrzebowanie		Zmiany w stosunku do 2013 r.
		2013 (1)	2013 po korekcie	2014 (2)
Załącznik IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009		40 165,0	40 530,5	541,9
Stopniowe wprowadzanie EU 10				616,1
Badania kontrolne				-64,3
Poprzednie reformy				-9,9

OGÓLEM 05 03				
WYDATKI OGÓLEM		40 165,0	40 530,5	41 072,4

Uwagi:

- (1) Kwota odnosząca się do 2013 r. zawiera oszacowanie dotyczące karczowania winorośli w 2012 r.
- (2) Zwiększone pułapy netto obejmują oszacowanie przesunięć w sektorze wina na środki sanitarne i fitosanitarne (SPS) w oparciu o decyzje podejmowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do 2013 r.

Tabela 8: Wyliczenie wpływu finansowego wniosków w sprawie reformy WPR w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich

w mln EUR (ceny bieżące)

ROK BUDŻETOWY		Podstawa prawna	Środki przyznane na rozwój obszarów wiejskich		Zmiany w stosunku do 2013 r.							OGÓLEM 2014-2020
			2013	2013 po korekcie (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Programy rozwoju obszarów wiejskich			14 788,9	14 423,4								
Pomoc dla sektora bawełny - restrukturyzacja	(2)				4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	28,0
Produkt wynikający z ograniczenia pomocy bezpośredniej						164,1	172,1	184,7	185,6	185,6	185,6	1 077,7
Finansowanie BR z wyjątkiem pomocy technicznej	(3)				-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-59,4
Pomoc techniczna	(3)		27,6	27,6	8,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	29,4
Nagroda za lokalne projekty innowacyjnej współpracy	(4)		-	-	0,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	30,0

OGÓLEM 05 04												
Wpływ netto wniosków w sprawie reformy					4,0	168,1	176,1	188,7	189,6	189,6	189,6	1 105,7
WYDATKI OGÓLEM (przed ograniczeniem)			14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	101 185,5

WYDATKI ograniczeniu)	OGÓLEM	(po		14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 619,2	14 627,2	14 639,8	14 640,7	14 640,7	14 640,7	102 263,2
----------------------------------	---------------	------------	--	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	------------------

Uwagi:

- (1) Dostosowania zgodne z obowiązującymi przepisami mające zastosowanie jedynie do końca roku finansowego 2013.
- (2) Kwoty zawarte w tabeli 1 (sekcja 3.1) odpowiadają tym z komunikatu Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)500 wersja ostateczna). Należy zdecydować, czy WRF będą odzwierciedlać proponowane przesunięcie finansowania przez państwo członkowskie krajowego programu restrukturyzacji sektora bawełny na rozwój obszarów regionalnych od 2014 r. przy dostosowaniu (4 mln EUR rocznie) kwot odpowiednio poniżej pułapu EFRG oraz dla drugiego filaru. Kwoty zaprezentowane w tabeli 8 powyżej zostały przesunięte, bez względu na ich wskazanie w WRF.
- (3) Kwota dotycząca pomocy technicznej odnosząca się do 2013 r. została opracowana w oparciu o wstępne finansowanie rozwoju obszarów wiejskich (nie uwzględnia przesunięć z pierwszego filaru).

Pomoc techniczna na lata 2014-2020 wynosi 0,25 % całkowitego finansowania rozwoju obszarów wiejskich.
- (4) Ze środków dostępnych na pomoc techniczną.

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Uwaga: Szacuje się, że wnioski ustawodawcze nie będą miały wpływu na wysokość przyznanych środków o charakterze administracyjnym, tj. założenie jest takie, że ramy legislacyjne mogą zostać wdrożone przy obecnym stanie zasobów ludzkich i przy obecnym poziomie wydatków administracyjnych.

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLEM
DG: AGRI									
• Zasoby ludzkie		136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
• Inne wydatki administracyjne		9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
OGÓLEM DG AGRI	Środki	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914

OGÓLEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
--	--	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N ³⁴	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)	OGÓLEM

³⁴ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania								
	Środki na płatności								

3.2.2. Szacowany wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych.
- x Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje ↓			Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLEM					
	REALIZACJE											Łączna liczba realizacji	Koszt całkowity		
	Rodzaj realizacji	Średni koszt realizacji	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji			Koszt	
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 5: Poprawa konkurencyjności sektora rolniczego i wzmocnienie jego udziału jakościowego w łańcuchu żywnościowym															
- Owoce i warzywa: wprowadzanie do obrotu przez organizacje producentów ³⁵	Procent wartości produkcji wprowadzonej do obrotu		830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0					5 810,0

³⁵

W oparciu o wykonanie w przeszłości oraz szacunki w projekcie budżetu na rok 2012. W przypadku organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw kwoty są zgodne z reformą tego sektora i – jak już wskazano w sprawozdaniach z działalności do projektu budżetu na rok 2012, produkty znane będą dopiero pod koniec 2011 r.

	przez organizacje producentów w całości tej produkcji																	
- Winorośl: finansowanie krajowe – restrukturyzacja	Liczba hektarów		54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1		3 326,0
- Winorośl: finansowanie krajowe – inwestycje			1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9		1 252,6
- Winorośl: finansowanie krajowe – destylacja produktów ubocznych	Hektolitry		700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1		686,4
- Winorośl: finansowanie krajowe – alkohol spożywczy	Liczba hektarów		32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2		14,2
- Winorośl: finansowanie krajowe – wykorzystanie zagęszczonego moszczu	Hektolitry		9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4		261,8
- Winorośl: finansowanie krajowe –				267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		1 875,3

działania promocyjne																		
- Inne			720,2		739,6		768,7		797,7		820,3		808,8		797,1			5 452,3
Cel szczegółowy nr 5 – suma cząstkowa:			2 621,8		2 641,2		2 670,3		2 699,3		2 721,9		2 710,4		2 698,7			18 763,5
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 6: Wsparcie dochodów gospodarstw oraz zmniejszanie ich zmienności																		
- Bezpośrednie wsparcie dochodów ³⁶	Liczba hektarów w objętej płatności (w mln)		161,014	42 876,4	161,014	43 080,6	161,014	43 297,1	161,014	43 488,1	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	303 105,0
Cel szczegółowy nr 6 – suma cząstkowa:				42 876,4		43 080,6		43 297,1		43 488,1		43 454,3		43 454,3		43 454,3		303 105,0
KOSZT CAŁKOWITY																		

Uwaga: W przypadku celów szczegółowych nr 1-4 oraz 7-10, realizacje zostaną dopiero określone (zob. sekcja 1.4.2. powyżej).

³⁶ W oparciu o potencjalnie kwalifikowalne obszary na rok 2009.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLE M
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie ³⁷	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
Inne wydatki administracyjne	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Inne wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								
OGÓLEM	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914

³⁷

W oparciu o średni koszt 127 000 EUR stanowisk przewidzianych w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony).

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- x Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Uwaga: Szacuje się, że wnioski ustawodawcze nie będą miały wpływu na wysokość przyznaných środków o charakterze administracyjnym, tj. założenie jest takie, że ramy legislacyjne mogą zostać wdrożone przy obecnym stanie zasobów ludzkich i przy obecnym poziomie wydatków administracyjnych. Dane za lata 2014-2020 oparte są na wynikach z 2011 r.

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034
XX 01 01 02 (w delegaturach)	3	3	3	3	3	3	3
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)³⁸							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	78	78	78	78	78	78	78
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓLEM³⁹	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115

³⁸ AC = pracownik kontraktowy; INT = pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy;

³⁹ Nie obejmuje pałapu częściowego pozycji 05.010404 w budżecie.

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	
Personel zewnetrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z **PROPOZYCJĄ** wieloletnich ram finansowych **NA LATA 2014-2020**.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.
- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa dotycząca rozwoju obszarów wiejskich (EFRROW) przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Ogółem
Określić organ współfinansujący	PC	PC	PC	PC	PC	PC	PC	PC
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem ⁴⁰	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia

⁴⁰ Zostanie to określone w programach rozwoju obszarów wiejskich przekazywanych przez państwa członkowskie.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- x Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - x wpływ na zasoby własne
 - x wpływ na dochody różne

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów:	Kwoty wpisane w budżecie na bieżący rok	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴¹						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)		

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmie.

Zob. tabele 2 i 3 w sekcji 3.2.1.

⁴¹ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.